

ደቀ መዝሙርነት

ከ
ዳንኤል መኩንን

አዲስ አበባ፣ 1990 ዓ.ም

ደቀ መዝሙርነት፣ 1988

ሁለተኛ እትም 1990

ማውጫ

መግቢያ	5
ምእራፍ አንድ	
• «ደቀ መዝሙርት አድርጓቸው»	6
ምእራፍ ሁለት	
• የደቀ መዝሙር ጥሪ	14
ምእራፍ ሦስት	
• ደቀ መዝሙር ከማን ይግራል?	30
ምእራፍ አራት	
• የደቀ መዝሙር ሕይወት ግንኙነት	39

የኮምፒውተር ለቀማና የገጽ ትንብር - ኢትዮጵያ መጻሕፍት ድርጅት
Computer typesetting and design by Ethiopia Book Centre

በሊቶ አታጊ ታተመ

አንድ ሰው ንስሐ በመግባት ሕይወቱን ለጌታ ኢየሱስ ከሰጠ በኋላ የሚቀጥለው ደረጃ ስለ ደቀ መዝሙርነት መማርና የደቀ መዝሙርን ሕይወት መለማመድ ነው። ደቀ መዝሙርነት ለአንድ ቤተ ክርስቲያን አማራጭ የሌለው የዕድገት መንገድ ነው። ከዚህም በላይ ደቀ መዝሙርነት የታላቁ ተልእኮ ዋነኛው ክፍል ሲሆን፣ ከወንጌል ስርጭት ጋር ጎን ለጎን የሚሄድ አንዱ ከሌላው ተነጥሎ የማይታይ ተወራራሽነት ያለው ትእዛዝ ነው። ስለሆነም ይህች መጽሐፍ የደቀ መዝሙርነት ትርጉም ምን እንደሆነና የደቀ መዝሙር ሕይወት ምን እንደሚመስል ታብራራለች።

አንድ አማኝ ይህችን መጽሐፍ በማንበብ ሕይወቱን በእግዚአብሔር ቃል ለመመዘን ከመቻሉም በላይ፣ ለቤተ ክርስቲያን በመታዘዝ እግዚአብሔርን በማገልገል የመኖርን አስፈላጊነት ይረዳል። ዛሬ በቤተ ክርስቲያን ለሚነሡትና ለሚታዩት ችግሮች መንስኤው የደቀ መዝሙርነትን ሕይወት የሚኖሩና የደቀ መዝሙርን ተልእኮ የሚፈጽሙ ሰዎች አለመኖራቸው ነው። የዚች መጽሐፍ ዓይነተኛ ዓላማም እነዚህን መሠረታዊ ሐሳቦች በማስተናገድ አንባቢን ማስተማር ብቻ ሳይሆን፣ ቤተ ክርስቲያንም ደቀ መዝሙርነት የማፍራቱን ኃላፊነት እንድትገነዘብ ማድረግ ነው።

ይህችን መጽሐፍ የሚያነቡ ሁሉ የገበዩትን ትምህርት ለሌሎች በማካፈልና በሕይወታቸውም በመተርጉም ለብዙዎች በረከት ይሆኑ ዘንድ ጸሎትና ምኞቱ ነው።

ዳንኤል መኩንን

«ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው»

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን ተነሥቶ ከማረጉ በፊት ለደቀ መዛሙርቱ የሰጣቸው ትእዛዝ፡ «እንግዲህ ሂዱና አሕዛብን ሁሉ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ያዘዝኳችሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው» የሚል ነው (ማቴ. 18፡19-20)።

ብዙውን ጊዜ ትልቅ ትኩረት የሚሰጠው ሰዎችን ወደ ክርስቶስ በማምጣት ላይ እንጂ ከዚያ በኋላ እንዴት ማደግ እንደሚገባቸው አስፈላጊውን እንክብካቤ እንዲያገኙ በማድረግ ላይ አይደለም። አንድን ሰው በምስክርነት ወደ ክርስቶስ አምጥተን የውኃ ጥምቀት መስጠት፣ ግለሰቡን የመጨረሻው የክርስትና ደረጃ ላይ ያደርሰዋል ማለት አይደለም። ኢየሱስ ክርስቶስ እነዚሁኑ ወደ እርሱ አምጥተን ያጠመቅናቸውን ሰዎች «ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው» ሲል አዟል። ይህም ጌታ የሰጠው ትእዛዝ ነው እንጂ አስተያየት አይደለም። ትእዛዞቹም የሚለያዩ አይደሉም። ወደ ክርስቶስ ማምጣት፣ ከዚያም ደቀ መዛሙርት ማድረግ፣ ክርስቶስ ለቤተክርስቲያን የተወው አማራጭ የሌለው የአሠራር መንገድ ነው።

ጌታ ኢየሱስ ትእዛዝን መስጠት ብቻ ሳይሆን ሠርቶም አሳይቶናል። የጌታን አገልግሎት ጠጋ ብለን ስናይ ሰዎችን ወደርሱ ሲጠራ እንመለከታለን። ብዙዎች ይከተሉትና አብረውት ይጓዙ ነበር። ነገር ግን ከዚያ የተለየ ጥሪ ደግሞ ለእነዚያው ሰዎች ሲያደርግ እናነባለን። ይህ የደቀ መዛሙርነት ጥሪ ነው። ሉቃስ ስለዚህ ጥሪ ሲነግረን፡ «ለሁሉም እንዲህ አላቸው፡ «በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር ራሱን ይካድ፣ መስቀሉንም ዕለት ዕለት ተሸክሞ ይከተለኝ» (ሉቃ. 9፡23)። ጌታ ልከተልህ እፈልጋለሁ ባለው ሰው ሁሉ አልተደሰተም። ጥሪው የደገነበት ጥሪ ብቻ ሳይሆን የደቀ መዛሙርነትና ዋጋ የሚያስከፍል ጥሪ ስለነበረ ብዙዎች ይሰናከሉበት ነበር። «...እርሱ የማዕዘን ራስ የዕንቅፋትም ድንጋይ የማሰናከያም ዓለት ሆነ፤ የማያምኑ ስለ ሆኑ በቃሉ ይሰናከሉበታልና» (1ኛ አጥ. 2፡8)። ይህን ለመረዳት የበለጠ መሥዋዕት የሚያስከፍለውን የደቀ መዛሙርነትን ጥሪ ባቀረበበት ጊዜ የሸሹትን ግለሰቦች ሕይወት ከወንጌል ማየት ይበቃናል (ማቴ. 8፡18-22፤ ማቴ. 15፡10-20፤ ሉቃ. 18፡18-30፤ ዮሐ. 6፡60-71)።

ጌታ ኢየሱስ የሚያስደስተው የሚከተለው ሕዝብ መብዛት ሳይሆን እውነተኛ ደቀ መዛሙርትን ማግኘት ነበር። የጠራቸውንም ሰዎች ደቀ መዛሙርት ሲያደርግ ከደቀ መዛሙርትም መሃከል ሐዋርያትን ሲሾም እናያለን። ኢየሱስ ለምን ደቀ መዛሙርት ለማድረግ አስፈለገው? እንደገና ለምን «ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው» የሚለውን ትእዛዝ ሰጠ? በተጨማሪም፣ የመጀመሪያይቱ ቤተ ክርስቲያን ይህንን ፈለግ ለምን መከተል አስፈለጋት?

ደቀ መዛሙርት ለምን ያስፈልጉናል?

በመጀመሪያ መረዳት ያለብን ደቀ መዛሙርት ማድረግ በጌታ ኢየሱስ አገልግሎት አልተጀመረም። የሙሴን ትምህርት ጠንቅቀው

የሚያውቁና የሚያስተምሩ በመጠበቅም በምግባርም የሚያሳዩ ፈሪሳውያን የሙሴ ደቀ መዛሙርት ተብለው ይጠሩ ነበር (ዮሐ.9:28)። ከዚህም በላይ ዮሐንስ መጥምቁ ደቀ መዛሙርት ነበሩት። ከእነዚህም አንዱ በኋላ ሐዋርያ የተባለው የስምዖን ጴጥሮስ ወንድም እንድርያስ ነው (ዮሐ.1:25-41)።

እንግዲህ ወደ ዋናው ጥያቄ ስንመጣ፤ ደቀ መዛሙርት ለምን ያስፈልጉናል? ወይም ሰዎች ወደ ጌታ ከመጡ በኋላ ለምን ደቀ መዛሙርት እንድናደርጋቸው የእግዚአብሔር ቃል ያዘናል? ደቀ መዝሙርነት የሚሰጠውን ጥቅምና አስፈላጊነትን በሰፊው እናብራራ ካልን ራሱን የቻለ መጽሐፍ መጻፍ ይኖርብናል። ነገር ግን ዋና ዋና የሆኑትን አራት ሐሳቦችን በመጥቀስ ለእያንዳንዳቸው የሚከተሉት አሜሮር ገለጻዎች ቀርበዋል። ደቀ መዛሙርት ለምን ያስፈልጉናል? ስንል የሚከተሉትን መልሶች እናገኛለን።

1. ደቀ መዛሙርት በማድረግ ጥራት ያላትን አጥያ ቤተክርስቲያንን ማግኘት ይቻላል። ቤተ ክርስቲያንን ቤተ ክርስቲያን የሚያደርጋት የተለወጠና የክርስቶስን ፈለግ የሚከተሉ ክርስቲያኖች መኖራቸው ነው። በሚቀጥለው ምእራፍ እንደምንመለከተው ክርስቲያን፤ የሚጀምረው ሕይወትን ለክርስቶስ በመስጠት ነው። ይሁን እንጂ ደቀ መዝሙርነት ደግሞ ለቤተ ክርስቲያንና ለሰዎች ሕይወትን የመስጠትም ሕይወት ነው። ስለዚህ ቤተ ክርስቲያን ፍጹም የምትሆነው ሕይወታቸውን የሰጡና የሚታዘዙ ክርስቲያኖች ሲኖሩ ነው። ያለመታዘዝ ሕይወት ያላቸው ክርስቲያኖች ሲኖሩ ቤተ ክርስቲያን ዕድገቷ ይታገዳል፤ ይደክምማል።

ቤተ ክርስቲያን በቅድስና የምትኖረውና የምታድገው ወደ ዓለም ዓይናቸውን ሳይመልሱ ወደ ጌታ ብቻ እየተመለከቱ መስቀሉን ተሸክመው በሚራመዱ አማኞች ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በኤፌሶን 5:26-27 ላይ ሲናገር፤ «በውኃ መታጠብና ከቃሉ ጋር አንጽቶ

እንዲቀድሳት ስለ እርሷ እራሱን አሳልፎ ሰጠ፤ እድፈት ወይም የፊት መጨማደድ ወይም እንዲህ ያለ ነገር ሳይሆንባት ቅድስትና አለነውር ትሆን ዘንድ ክብርት የሆነችን ቤተ ክርስቲያን ለራሱ እንዲያቀርብ ፈለገ» ይላል። ቤተ ክርስቲያን ወደ ፍጹምነት ከምትደርስባቸው መንገዶች አንዱ በደቀ መዝሙርነት በኩል ነው። ደቀ መዝሙርነት የሌለባት ቤተ ክርስቲያን ብዙ እንዝህላልነትና አለመስተካከል ይታይባታል።

በሚቀጥለው ነጥብ ላይ እንደምንመለከተው፤ ጌታ ኢየሱስ፤ የመጀመሪያይቱን ቤተ ክርስቲያን የመሠረተው በደቀ መዝሙርነት ላይ ነው። ያችም ቤተ ክርስቲያን ኃጢአት በደጂ የማይደርስ፤ እርሷ ግን ወደ ገነነም ደጆች ሄዳ ብዙዎችን ከእሳት ነጥቃ የምታወጣ ቅድስትና ነውር የሌለባት ቤተክርስቲያን ነች።

2. የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት በደቀ መዝሙር መጀመር ይኖርብናል። ማንኛውም ዓይነት የእግዚአብሔር ሥራ ጥሩ ውጤት እንዲኖረው በትክክለኛው ስፍራ መጀመር ይኖርበታል። ለዚህም አዲስ ኪዳናችንን ገልጠን ቤተ ክርስቲያን የተጀመረበትን ሁኔታ ማየት እንችላለን። ጌታ ኢየሱስ አገልግሎቱን የጀመረው መዘምራን በማቋቋም ወይም የቤተክርስቲያን መተዳደሪያ ደንብ በማርቀቅና ሰዎችን የሚሰብ ስም ለአገልግሎቱ በመስጠት አይደለም። የኢየሱስ አገልግሎት የተጀመረው ሰዎችን ወደ ደቀ መዛሙርትነት በመጥራት፤ በማስተማርና በማሠልጠን ነው። መልእክቱን ይዘው ወደ ዓለም የሚሄዱ ሰዎች መሾም ስላስፈለገው በደቀ መዝሙር ሕይወት ያለፉትን መረጠ።

የመጀመሪያይቱ ቤተ ክርስቲያን መሠረት የተጣለው ከጌታ አፍ በተማሩ ከአኗኗራቸው ምሳሌነት ባላቸው ሰዎች ነው (ሐዋ.1:13)። የመጀመሪያይቱ የኢየሩሳሌም ቤተ ክርስቲያን ከጌታ በተማሩ ሕይወታቸውን ለእግዚአብሔርና ለሰዎች በሰጡ ሰዎች ተጀመረች። በሁለተኛነት የተመሠረተችው የአንጾኪያ ቤተ ክርስቲያን ስትሆን፤ ይህችም ቤተ ክርስቲያን በደቀ መዛሙርት ስትጀምር እናያለን፤ «በቤተ

ክርስቲያንም አንድ ዓመት ሙሉ ተሰበሰቡ፤ ብዙ ሕዝብንም አስተማሩ፤ ደቀ መዛሙርትም መጀመሪያ በአንጾኪያ ክርስቲያን ተባሉ» (ሐዋ.11+26)። በአንጾኪያ የተጀመረው ቤተክርስቲያን በደቀ መዛሙርት ነው፤ ማለትም ለእግዚአብሔርና ለቤተ ክርስቲያን ያለባቸውን ግዴታ በተረፉ ምእመናን ነው። ዛሬ የቤተ ክርስቲያን ችግር የሚፈጠረው ለእግዚአብሔር ነው የምናረው እንጂ ለሰው አይደለም በሚሉ የጌታን ቃል ባልተረፉ ክርስቲያኖች ነው። እንደዚህ ያሉ ወገኖች ደኅንነትን አግኝተዋል፤ ይሁን እንጂ የደቀ መዛሙር ሕይወት ውስጥ አልገቡም፤ ማለትም ለጌታና ለአገልግሎቱ አልተሰጡም።

3. ደቀ መዛሙርት የማድረግ ሌላው አስፈላጊነት፤ የጌታን አገልግሎት አደራ የሚቀበሉ ሰዎችን የማዘጋጀት ግዴታ ስለሆነ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ወንጌልን የሚያሰራጭ የቤተ ክርስቲያን መልእክተኛ ብቻ ሳይሆን ክርስቲያኖችንም ደቀ መዛሙር የሚያደርግ አገልጋይ ነበር። ስለዚህ በሐዋርያት ሥራና በመልእክቶቹ ስናነብ ጳውሎስ የሰበከላቸውን ሰዎች ሲያስትምርና ከሕይወቱ እየተማሩ የአገልግሎት አደራ ለመቀበል ሲያዘጋጁባቸው እንመለከታለን። ከእነዚህም መካከል አንዱ ጢሞቴዎስ ነበረ። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን በልሰጥራን ባገኘው ጊዜ ለታላቅ አገልግሎት ያዘጋጀው ዘንድ ወሰደው (ሐዋ.16+1-3)። የጳውሎስና የጢሞቴዎስን ግንኙነት ስንመለከት ጳውሎስ ጢሞቴዎስን የኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን መጋቢ አድርጎ ሲሾመው እናነባለን (1ኛጢሞ.3+4)።

ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ የእርሱን ፈለግ ተከትሎ ሌሎችን ደቀ መዛሙር በማድረግ አደራውን ሊቀበሉ ለሚችሉ ሰዎች አገልግሎቱን እንዲያስተላልፍ ይነግረዋል፤ «ብዙ ሰዎች የመሰከሩላትን ከእኔም የሰማኸውን ሌሎችን ደግሞ ሊያስተምሩ ለሚችሉ ለታመኑ ሰዎች አደራ ስጥ» (2ጢሞ.2+2)።

ቤተ ክርስቲያን ልጆችን የመውለድ ብቻ ሳይሆን የማሳደግም ኃላፊነት አለባት። ሥርዓትና የመታዘዝ ሕይወት ይዘው የሚያድጉ ክርስቲያኖች የአገልግሎትን ኃላፊነት ለመቀበል ይዘጋጃሉ። አገልግሎት ለሌሎች የምናስተላልፈው እንጂ የግላችን ሀብት አድርገን የምንይዘው አይደለም። አገልግሎትን ለማስተላለፍ ደግሞ የታመኑ ሰዎችን መምረጥና ማስተማር ያስፈልጋል። ጌታ ኢየሱስ ያደረገው ይኸንኑ ነበረ። አሥራ ሁለቱን ጦርቶ ለተለየ አገልግሎት ሾማቸው። ሦስት ዓመት ተኩል ከቃሉና ከሕይወቱ ከተማሩ በኋላ አደራውን ሰጥቷቸው ወደ አባቱ አረገ።

4. በግልም ሆነ በቤተ ክርስቲያን ደረጃ የሕይወት ዕድገት የሚኖረው አማኞችን ደቀ መዛሙርት በማድረግ ነው። አማኞችን ደቀ መዛሙርት የማድረጉ ዋና ምክንያት የሕይወት ዕድገት እንዲኖርና ቤተ ክርስቲያንም አድጋ ወደ ሙላቱ እንድትደርስ ነው። ከላይ እንደ ጠቀስኩት ጌታ ኢየሱስ ሐዋርያት ብሎ የሾማቸው ሦስት ዓመት ተኩል ከእርሱ ጋር አብረውት የተማሩትን ነው።

ዛሬም ጌታ ቤተ ክርስቲያን ወደ ፍጹምነት እንድትደርስና ወደ ሙላቱ እንድትቀርብ የአገልግሎት ስጦታዎችን ሰጥቷል። እነዚህ የአገልግሎት ስጦታዎች በኤፌሶን ምእራፍ አራት ላይ ተዘርዝረው እናነባለን። ወደ ዝርዝር ሐሳቡ ከመግባታችን በፊት ደቀ መዛሙርነትንና የአገልግሎት ስጦታዎችን ያያያዝኩበትን ምክንያት በአጭሩ ልግለጽ። ጌታን ለሚከተሉ ሁሉ እግዚአብሔር ወደ ዘጋጀላቸው በረከትና ሙላት ለመድረስ በእግዚአብሔር ቃል በተገለጹት የዕድገት ደረጃዎች ማለፍ ያስፈልጋቸዋል። ዕድገቱም የሚጀምረው ከዚህ ቀደም በዚያ ልምምድ ውስጥ ያለፉ ሰዎችን በመከተልና ከእነርሱ በመማር ነው።

ተፈትነው ለእግዚአብሔርና ለቅዱሳን በመታዘዝ ቃሉን ላከበሩ ደቀ መዛሙርት ጌታ በኤፌሶን 4፡11-13 የወንጌላዊነትን፤ የመጋቢነትን፤ የነቢይነትንና የሐዋርያነትን አገልግሎት ሰጥቷል። እነዚህም

አገልግሎቶች የሚሰጡት አስቀድመው በደቀ መዝሙርነት ሕይወት ላለፉ ክርስቲያኖች ነው። ለዚህም ማሰረጃ ቢያስፈልገን አስቀድሞ የጠቀስኩትን የሐዋርያት ሕይወት መግለጽ በቂ ነው። ጌታ ወደ እርሱ ጠርቶ ሐዋርያት ብሎ የሾማቸው ደቀ መዝሙርት የነበሩትን ነው። «በነጋም ጊዜ ደቀ መዝሙርቱን ጠራ፤ ከእነርሱም አሥራ ሁለት መረጠ፤ ደግሞም ሐዋርያት ብሎ ሰየማቸው» (ሉቃ.6+13)።

በሐዋርያት ሥራ ሌሎች የአገልግሎት ስጦታዎች ተሰጥተው እናያለን። «በአንጾኪያም ባለቸው ቤተ ክርስቲያን ነቢያትና መምህራን ነበሩ፤ እነርሱም በርናባስ፤ ኔጌር የተባለው ስምዖንም፤ የቀሬናው ሉቃስም፤ የአራተኛው ክፍል ገዥ የሄሮድስም ባለሟል ምናሒ፤ ሳውልም ነበሩ» (ሐዋ.13+1)። እነዚህ አምስት ክርስቲያኖች በደቀ መዝሙርነት ሕይወት ውስጥ ያለፉ እንደ ነበሩ በሐዋ.11+26 ላይ መመልከት እንችላለን።

እንግዲህ ከላይ እንደ ዘረዘርኩት በእነዚህ በአራቱ የአገልግሎት ስጦታዎች አማካኝነት አንድ ክርስቲያን ሕይወቱንና የቤተ ክርስቲያኑን ሕይወት ይገነባል። አንድ ነገር ግስተዋል የሚገባን ግን፤ የአገልግሎት ስጦታዎች የዕድገት ደረጃዎች አሏቸው። ከማስተማር በፊት መማር፤ ከማዘዝ በፊት መታዘዝን የሚያውቁ እነዚህን ስጦታዎች ይቀበላሉ። እግዚአብሔር አገልግሎታቸውን የባረከውን ሰዎች ታሪክ በምናይበት ጊዜ ከእነርሱ በፊት በነበሩ አገልጋዮች እግር ሥር ተቀምጠው የተማሩ ሆነው እናገኛቸዋለን። ኢያሱ ከሙሴ፤ ኤልሳ ከኤልያስ፤ ጢሞቴዎስ ከጳውሎስ፤ ማርቆስ ከጴጥሮስ እግር ሥር ተቀምጠው የተማሩና እነርሱንም በመታዘዝና በማገልገል የተመሰከረላቸው ናቸው።

ዛሬ የሚታየው የቤተ ክርስቲያን ችግር፤ በትክክለኛው የዕድገት ደረጃ ላላለፉትና ቅዱሳንን በማገልገል ላልተመሰከረላቸው ሰዎች ከፍተኛ የአገልግሎት ስፍራ መስጠት ነው። ሰዎች ሁሉ ድነው በጌታ ቤት እንዲጸኑ የሁላችንም ምኞት ነው። ይሁን እንጂ ትላንት

የተወለደውን ሕፃን ዛሬ እንዲራመድ ለማድረግ መሞከር ስሕተት ነው። ማንም ሰው ደኅንነት ካገኘ በኋላ የአገልግሎት ጥማት ይኖረዋል። ይሁን እንጂ ከምን ዓይነት አገልግሎት እንዲጀምር ማድረግ ደግሞ እጅግ ሊታሰብበት የሚያስፈልግ ጉዳይ ነው። አለበለዚያ ግን የሚከተለው ችግርና ውድቀት ከፍተኛ ይሆናል። የእግዚአብሔር ቃል እንደሚናገረው፤ አንድ ለአገልግሎት የሚታጭ ሰው፤ «በዲያቢሎስ ነቀፋና ወጥመድም እንዳይወድቅ፤ በውጭ ካሉት ሰዎች ደግሞ መልካም ምስክር ሊኖረው ይገባዋል» (1ጢሞ.3÷7)። በቁጥር 6 ደግሞ «በትዕቢት ተነፍቶ በዲያቢሎስ ፍርድ እንዳይወድቅ አዲስ ክርስቲያን አይሁን» ይላል።

እንግዲህ ቤተ ክርስቲያን ደቀ መዝሙርት ማድረግ የሚገባት፤ የጌታ ትእዛዝ ስለሆነና ሰዎችም ሆኑ ቤተ ክርስቲያን የሚያድጉበት አማራጭ የሌለው መንገድ በመሆኑ ነው። ለቤተ ክርስቲያን መመሥረት መሠረት ሆነው የሚያዝግሉት ደቀ መዝሙርት ናቸው። ይህ የአስተዳደሩ መንገድ አንድ ጊዜ በጀማሪዎች ከተቀየሰ ተከታዮቹም ያንኑ ፈለግ ተከትለው ይሄዳሉ። ዛሬ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በመሪዎችና በተገልጋዩ መሃከል የሚነሳው መከፋፈል ከመንፈሳዊ አስተዳደሩ ጉድለት የሚመጣ ነው።

ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ በሚጽፍለት ጊዜ፤ «በእግዚአብሔር ማደሪያ ቤት መኖር እንዴት እንደሚገባ ታውቅ ዘንድ እጽፍል ሃለሁ፤ ቤቱም የእውነት ዓምድና መሠረት፤ የሕያው እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ነው» ይላል (1ጢሞ.3÷15)። ዛሬም አገልጋዮች ይህንን በማስተማር ጤነኞች የሆኑ ልጆች ማፍራት ይችላሉ።

የደቀ መዝሙር ጥሪ

ባለፉት ገጾች የደቀ መዝሙር ሕይወት የዕድገት መንገድ መሆኑን በመደጋገም ገልጿል። በተጨማሪም «ደቀ መዝሙርት አድርጎቸው» የሚለውን የጌታን ትእዛዝ መፈጸም እንደሚገባን አስረድቻለሁ። በዚህ ርዕስ ስር ደግሞ ደቀ መዝሙር ማለት ምን ማለት እንደሆነ፣ ደቀ መዝሙር በሆኑና ባልሆኑ መካከል ያለውን የሕይወት ልዩነት እንመለከታለን። በተጨማሪ ደቀ መዝሙርነት ጥሪ እንደ ሆነና የደቀ መዝሙርነትን ጥሪ ባሕርይ እናያለን።

በመጀመሪያ፣ ደቀ መዝሙር ማለት ምን ማለት ነው? የሚለውን ጥያቄ እንመልስ። በተለመደ ትርጉም የሄድን እንደሆነ ደቀ መዝሙር ማለት ተማሪ ማለት ነው። ይሁን እንጂ የደቀ መዝሙር የተሟላ ትርጉሙ በአስተማሪና በተማሪ መሃከል ያለው ግንኙነት ሲሆን፣ በጌታ በኢየሱስና በደቀ መዝሙርቱ መሃከል የነበረውን ግንኙነት የሚመስል ነው። በዚህም ግንኙነት መሠረት አስተማሪው በቃልና በአኗኗሩ እውነተኛ ክርስትና በደቀ መዝሙሩ ሕይወት እንዲመሠረት ያደርጋል።

እንግዲህ የጌታ ደቀ መዝሙር ነኝ ወይስ አይደለሁም? የሚለውን ጥያቄ ለመመለስ ከላይ በተሰጠው የትርጉም መለኪያ ላይ ራሳችንን

አስቅምጠን መመዘን ይኖርብናል። የደቀ መዝሙር ሕይወት የተያያዘው ከሦስት ነገሮች ጋር ነው።

1. ከእግዚአብሔር
2. ከቤተ ክርስቲያን፣ ከመጋቢዎችና ከምእመናን
3. ውጭ ካሉ ሰዎች

እነዚህን ሦስት ነጥቦች አራተኛው ምእራፍ ውስጥ እንደሚገባ አብራራቸዋለሁ። ይሁን እንጂ፣ በዚህ ክፍል የግንኙነቱ መስመር በሦስቱም አቅጣጫ መሆን እንደሚገባው መግለጽ እፈልጋለሁ። እንግዲህ ደቀ መዝሙር ሕይወቱ የተሰጠው ለእግዚአብሔር፣ ለቤተ ክርስቲያንና በውጪ ላሉ ሰዎች አገልግሎት እንዲያውለው ነው። በደቀ መዝሙር ሕይወት ውስጥ የማይኖር አማኝ የሚኖረው ግን፣ ለእግዚአብሔር ብቻ መሆኑን አጥብቆ ይናገራል። ትኩረት የሚሰጣቸውና በመደጋገም የሚጠቅሳቸው ጥቅሶች፣ ክርስቶስን ብቻ መመልከት፣ ለሰው አለመኖር፣ ለእግዚአብሔር ብቻ መኖር እንደሚገባን የሚናገሩትን ነው። የእነዚህ ጥቅሶች ሌላው ገጽታቸው ደግሞ ስለ ክርስቲያኖች ኅብረት፣ ለቤተ ክርስቲያንና ለመጋቢዎች ስለ መታዘዝ፣ ራስን ለቅዱሳን በማዋረድ በጭምትነትና ሥር በመስደድ እንድናድግ ይናገራሉ። ነገር ግን ችግሩ ለዓለም ሞተን ለክርስቶስ እንደሚገባ በማንኖርበት ጊዜ ድካማችንን በእግዚአብሔር ቃል ለመሸፈን እየሞከርን የተንጠለጠለ ሕይወት እንኖራለን። ጌታ የጠራን የተሞላ የተትረፈረፈ ሕይወት እንድንኖር ነው። ቀደም ብዬ እንደ ገለጽኩት ምላት ወዳለው ክርስትና የሚያደርሰን መሰላል ደቀ መዝሙርነት ነው።

የደኅንነት ጥሪ የደቀ መዝሙርነትም ጥሪ ነው። ስለዚህም ደኅንነትን ከደቀ መዝሙርነት መለየት አይቻልም። ዛሬ የብዙ አገልግሎቶች ወይም አብያተ ክርስቲያናት ድክመት የተወለዱትን ሕፃናት በአቋራጭ

ለማሳደግ መሞከራቸው ነው። ክርስቲና አቋራጭ መንገድ የለውም። ከደገንነት ወደ ደቀ መዝሙርነት ከዚያም ፍሬ አፍርቶ ሌሎችን ደቀ መዝሙርነት ወደ ማድረግ የሚያመራ ሕይወት ነው። ስለዚህ ዛሬ እራሳችንን ስንመለከት በደቀ መዝሙር ሕይወት ውስጥ መሆናችንን ወይም አለመሆናችንን በሚከተሉት ነጥቦች እንመርምር። ደቀ መዝሙር ምን ዓይነት ሕይወት አለው? ደቀ መዝሙር፡-

1. በክርስቶስ ትምህርት የሚኖር (ዮሐ.8፥31)፤
2. በፍቅር የተሞላ (ዮሐ.13፥34-35)፤
3. ፍሬያማ የሆነ (ዮሐ.15፥8)፤
4. በፍጹም ልቡና ነፍሱ ክርስቶስን የሚከተል ነው (ማቴ.6፥24)።

እነዚህን ነጥቦች እያንዳንዳቸውን ብንዘረዝራቸው ረጅም ጊዜ ይወስድብናል። በአጠቃላይ ግን ስናያቸው የሕይወታችንን ማንነት እንድናውቅ ይረዱናል። ዛሬ በእግዚአብሔር ቃል ራሳችንን መርምረን በደቀ መዝሙር ሕይወት ውስጥ እንዳልገባን ከተገነዘብን፤ ዛሬ ጥሪውን መቀበል ይኖርብናል።

የደቀ መዝሙር ሕይወት እንዴት እጀምራለሁ? ለሚል ክርስቲያን መልሱ እጅግ ሰፊ ነው። መጀመሪያ ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ግንኙነት ማጠናከር ይኖርበታል። የጸሎት ሕይወታችንና ከቃሉ ጋር ያለን ዝምድና ከሁሉ ቀዳሚና አስፈላጊ ነው። ይህ ከእግዚአብሔር ጋር ያለን የተስተካከለ ግንኙነት ወደ ሌሎች እውነቶች ይመራናል። ከእነዚህም መካከል ለደቀ መዝሙር ሕይወት እጅግ ከፍተኛና አስፈላጊ የሚሆነው በአንድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ አባል መሆንና ከመጋቢዎች ሥር በመማር የሕይወት ዕድገት ማግኘት ነው። ከመጋቢው ጋር በሚፈጠረው ግንኙነት የአስተማሪና የደቀ መዝሙር ዝምድና ይፈጠራል። በዚህ ግንኙነት አማካኝነት አንድ ክርስቲያን እንዴት አድርጎ ከመጋቢው ይማራል የሚለውን ጥያቄ በሚገባ አብራራለሁ።

አስቀድሞ ግን፤ «አንድ ክርስቲያን የአንዲት ቤተ ክርስቲያን አባል መሆን ይገባዋል» የሚለውን ሐሳብ ማብራራትና መግለጽ እፈልጋለሁ።

አንድ ክርስቲያን ወደ አንዲት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን እየተመላለሰ ቃሉን ብቻ መስማት በቂ አይደለም። ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን ያለውን የአገልግሎት ስፍራ አውቆ ለቤተ ክርስቲያኒቱ ዕድገት መሥራት አለበት። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተመልካች እየሆኑ መኖር አይቻልም። ሁላችንም የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን አባላት ነን። ስለሆነም ከክርስቶስ አካል ጋር እየተጋጠምን እናድጋለን። የደቀ መዝሙር ሕይወትም የሚጀምረው በዚህ መሠረት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ስለዚህ ሲናገር፤ «ከእርሱም አካል ሁሉ በጅማትና በማሰሪያ ምግብን እየተቀበለ እየተጋጠመም፤ እግዚአብሔር በሚሰጠው ማደግ ያድጋል» ይላል (ቆላ.2፥19)። ዛሬ በየትኛይቱ ቤተ ክርስቲያን አባል መሆን የማይፈልጉ ክርስቲያኖች ብዙ ተጨባጭ የሆኑ ምክንያቶች ሊኖራቸው ይችላል። ወይም፤ «የየትኛይቱ ቤተ ክርስቲያን አባል መሆን እንደሚገባኝ አላውቅም፤ ጌታ አባል እንድሆን የሚፈልግባትን ትክክለኛ ቤተ ክርስቲያን እንዴት አውቃለሁ?» የሚል ጥያቄም ሊኖራቸው ይችላል። ለዚህ ጥያቄ መልስ ልናገኝ የምንችለው የሚከተሉትን ጥያቄዎች እራሳችንን ጠይቀን በምናገኛቸው መልሶች ነው። ጥያቄዎቹም የሚከተሉት ናቸው፡-

1. የቤተ ክርስቲያኒቱ ትምህርት (ዶክትሪን) በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተ ነው?
2. የእግዚአብሔርን ቃል ልመገብባትና ላድግባት የምችልባት ናት?
3. ፍቅር የማገኝባት ናት?
4. በአገልጋዩ ጥሪና የእግዚአብሔር ሰው በመሆኑ አምናለሁ?

እነዚህን ከላይ የተጠቀሱትን ጥያቄዎች ራሳችንን ጠይቀን የምናገኘው መልስ አዎን ከሆነ ያች ቤተ ክርስቲያን ለሕይወታችን የምትበጅና የምትጠቅም ናት። ስለዚህ የዚያች ቤተ ክርስቲያን አባል በመሆን የደቀ

መዝሙርነትን ሕይወት መኖርና ወደ ታላቅ አገልግሎት መግባት ይቻላል። አስቀድሞ እንደ ጠቀስኩት የደቀ መዝሙርነት ሕይወት ደገነትን ያገኙ ሁሉ ሊከተሉት የሚገባ ጥሪ ነው። ልዩነቱ ግን የደገነት ጥሪ ንስሐ በመግባት የዘላለምን ሕይወት እንድናገኝ የሚጋብዝን ሲሆን፤ የደቀ መዝሙርነት ጥሪ ግን ሙላት ያለው የክርስትና ሕይወት እንድንኖር የሚያደርግ ነው።

ከዚህ ቀጥሎ አንድ ክርስቲያን ደቀ መዝሙር ሲሆን ምን ዓይነት ጥሪ መቀበሉ እንደሆነ እንመለከታለን።

የደቀ መዝሙር ጥሪ

1. ቀንበር ለመሸከም ተጠርቷል

ብዙውን ጊዜ ሰዎች «ቀንበር መሸከም» የሚለውን አትኩረው አያዩትም። ደቀ መዝሙር የተጠራው ግን ለሁለቱም ነው። መስቀል ለመሸከም እንደ ተጠራ ሁሉ ቀንበርም ለመሸከም ተጠርቷል።

እንግዲህ የደቀ መዝሙር ምልክቶች መስቀልና ቀንበር ናቸው። ሁለቱም መስጠትን የሚያሳዩ ናቸው። መስቀል ከደም ጋር፤ ቀንበር ከወዝ (ላብ) ጋር ይያያዛል። ደቀ መዝሙር ለሁለቱም የተዘጋጀ ነው። ለዓለም ካልሞቱ አገልግሎት የለም። ስለዚህ መስቀል የሌለበት አገልግሎት የለም።

በመጀመሪያ ግን ጌታ፤ «ቀንበሪን ተሸከሙ፤ ከእኔ ተማሩ» ሲል ይናገረናል (ማቴ. 11፡29)። ቀንበር በእንስሳት ላይ የሚሟን ከእንጩት የተሠራ መሣሪያ ነው። ቀንበር መታዘዝን፤ የራስን ፈቃድ መጣልን ይጠይቃል። ስለዚህ ደቀ መዝሙር ነን ስንል መጀመሪያ ኢየሱስ ክርስቶስ የሕይወታችን ጌታ እንዲሆን ያስፈልጋል። የራሳችንን ፈቃድ አስገዝተን በእርሱ በመታመን እንድንከተለው ያስፈልጋል። ቀንበሩን

ተሸከሙን የእርሱ ዲቀ መዝሙር በመሆን ከጌታ ፍጹም ዕረፍት እናገኛለን። ምክንያቱም ቀንበሩን የምንሸከምው ለምትልክኝ ስፍራ እሄዳለሁ፤ የምታዘኝን አደርጋለሁ ብለን ነው። ይህም በአንድ ቃል መታመን ይባላል። እንግዲህ የደቀ መዝሙር ጥሪ ቀንበር የመሸከም ጥሪ ነው ስንል፤ ቀንበር መሸከም ኢየሱስን የሕይወት ጌታ የማድረግንና የመታዘዝን መንፈስ ያሳያል።

2. መስቀል ለመሸከም ተጠርቷል

ቀደም ሲል እንደ ገለጽኩት ደቀ መዝሙር ቀንበርን ለመሸከምና መስቀልን ለመሸከም ተጠርቷል። በመጀመሪያ ቀንበር መሸከም ምን እንደሆነ ገልጬ አለሁ፤ አሁን ደግሞ መስቀል ስለ መሸከም ማብራራት እፈልጋለሁ።

የጌታ ዩሊየስ ምድራዊ አገልግሎት ብጣም የሚያስደንቀው፤ ሰዎች እንዲከተሉት ሲጠራቸው፤ አጉል ተስፋ የተሞላበት አነጋገር አልመናገሩና እርሱን በመከተል የሚደርስባቸውን መከራና ስደት ግልጽ አድርጎ ማስታወቁ ነው። «በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር፤ ራሴን ይካድ፤ መስቀሉንም ተሸከም ይከተለኝ» በማለት ጌታ ጥፊውን ያቀርባል (ማር. 8፡34)። ተከታዮችን ማፍራት የሚፈልግ ማንም ፈላስፋ ወይም የሃይማኖት መሪ እንዲህ ዓይነቱን ንግግር አይናገርም። ይልቁንም ብዙ ተስፋ በመስጠት ሰዎችን በሚያባብል ቃል ወደ ራሱ ለመጥራት ይሞክራል። ጌታ ኢየሱስ ግን፤ «በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ» በማለት ለደቀ መዝሙርቱ አስተምሮአል። ጥሪው ቀጥተኛና ግልጽ ነው። ሕይወትን ለኢየሱስ በማስረከብና በጌታ እጅ ውስጥ በመጣል የተትረፈረፈ ሕይወት ይገኛል። ስለዚህም ኢየሱስ ሲናገር፤ «ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ሁሉ ያጠፋታልና፤ ስለ እኔና ስለ ወንጌል ነፍሱን የሚያጠፋ ሁሉ ግን ያድናታል» ይላል (ማር. 8፡35)።

ስለዚህ ቀንበር መሸከም ብቻ ሳይሆን መስቀልም መሸከም በደቀ መዝሙር ሕይወት ውስጥ ያሉ ኃላፊነቶች ናቸው። ቀደም ብዬ እንዳልኩት ቀንበር ሥራንና አገልግሎትን የሚያሳይ ስለሆነ ወዘና ላዝ የሚፈስበት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለዕብራውያን ክርስቲያኖች ሲጽፍ፣ «ከኃጢአት ጋር እየተጋደላችሁ ገና ደምን እስከ ማፍሰስ ድረስ አልተቃወማችሁም» ይላል (ዕብ. 12፡4)። የዕብራውያን ክርስቲያኖች በብዙ መንገድ ከጎበረተሰቡ በሚሰነዘርባቸው ስደት ይሠቃዩ ነበር። ይሁን እንጂ እስከ ሞት የሚያደርስ መከራ አልደረሰባቸውም ነበር። ስለዚህ ጳውሎስ ደምን እስከማፍሰስ አልደረሳችሁም በማለት ይናገራል።

ደቀ መዝሙር ለየትኛውም ዓይነት መከራ መዘጋጀት አለበት። ደቀ መዝሙር ስደት የሚቀበለው ከውጭ በሚመጣ ሁኔታ ብቻ ሳይሆን ከውስጥም በሚመጣ ችግር ነው። ውስጣዊ ችግር ክርስቲያን ለዓለም ሞቶ ከክርስቶስ ጋር እንዲሰቀል ያደርገዋል። ጳውሎስ፣ «እኔ ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ» ሲል ምስማርና መደሻ ሆነው ለዓለም እንዲሰቀል ያደረጉትን ሁኔታዎች በተለያዩ ስፍራ ይገልጣል። በ2ቆሮ. 11፡23-33 ላይ ስለ ደረሰበት ስደት ይናገራል። እነዚህ ስደቶች ጳውሎስን ለዓለም እንዲቀትና ለክርስቶስ እንዲኖር አድርገውታል።

ዛሬም ደቀ መዝሙር የክርስቶስን መስቀል በመሸከም ሕይወቱ በእሳት ውስጥ እንደሚያልፍ ወርቅ እየነጠረና እየጠራ ይሄዳል። ክርስትናን ከመስቀሉ መለየት አይቻልም። ስለዚህ ለዓለም ሞተን ለክርስቶስ የምንኖረው ጥሪውን ተቀብለን መስቀሉን ስንሸከም ነው።

3. ራስን ለማዋረድ ተጠርቷል

ትዕቢት እግዚአብሔር የሚጸየፈው ኃጢአት ነው። ሰይጣንን ከታላቅ የክብር አገልግሎት እንዲወድቅና እንዲጣል ያደረገው ትዕቢት

ነው። ዛሬም፣ «እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል፤ ለትሑታን ግን ጸጋን ይሰጣል» (ያዕ. 4፡6)። ጌታ ለደቀ መዝሙርቱ ደጋግሞ ካስተማረው ትምህርት አንዱ ትሕትና ነው። «ማንም ከእናንተ ታላቅ ሊሆን የሚወድ የእናንተ አገልጋይ ይሁን» ይላል (ማቴ. 20፡26)። ጌታችን ኢየሱስ ለደቀ መዝሙርቱ እንዲህ ያለውን የትሕትና ትምህርት አስተማራቸው። ከዚህም በላይ በዮሐንስ ወንጌል 13 የደቀ መዝሙርቱን እግር ዝቅ ብሎ በማጠብ ምሳሌ በመሆን አሳያቸው። ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ ጌታ ኢየሱስ ትሕትና በፊልጵስዩስ መልእክቱ ላይ ሲናገር፣ «የባርያን መልክ ይዞ በሰው ምሳሌ ሆኖ ራሱን ባዶ አደረገ፤ በምስሉም እንደ ሰው ተገኝቶ ራሱን አዋረደ...» ይላል (ፊልጵ. 2፡7)።

ደቀ መዝሙር የተጠራው ራሱን ለማዋረድ ነው። በዚህም ሕይወት ውስጥ ጌታ ከፍ ማለትን ይሰጠዋል። አንድ ጊዜ በደቀ መዝሙርቱ መሃከል ማን ታላቅ እንደሚሆን ክርክር ተነሣ። ጌታም የጠራቸውን ደቀ መዝሙርት እንዲህ አላቸው፤ «የአሕዛብ ነገሥታት ይዘዙአቸዋል፤ በላያቸውም የሚሠለጥኑት ቸርነት አድራጊዎች ይባላሉ። እናንተ ግን እንዲህ አትሁኑ፤ ነገር ግን ከእናንተ ታላቅ የሆነ በመከከላቸው እንደ ታናሽ፤ የሚገዛም እንደሚያገለግል ይሁን» (ሉቃ. 22፡25-26)። ደቀ መዝሙር ለመሆን ትሕትና በጣም አስፈላጊ በመሆኑ ጌታ ለተከታዮቹ ደጋግሞ አስተምሮአቸዋል። ዛሬም የደቀ መዝሙርነትን ጥሪ የሚቀበሉ ራሳቸውን በማዋረድ መቅረብ ይኖርባቸዋል።

በእግዚአብሔር መንፈስ ተሞልተን ክርስቶስን መምሰል የምንችለው ራሳችንን ባዶ ስናደርግ ነው። «እንደ ሰው ተገኝቶ ራሱን ባዶ አደረገ፤ ...ስለዚህ እግዚአብሔር ያለ ልክ ከፍ ከፍ አደረገው» በማለት ጳውሎስ ስለ ኢየሱስ ይናገራል (ፊልጵ. 2፡8-9)። ደቀ መዝሙር በእግዚአብሔር ቃል ለመሞላት፤ በጠቅላላው ጌታ ባዘጋጀለት በረከቶች ለመሞላት አስቀድሞ ራሱን ከብዙ ነገሮች ማንጸትና ባዶ ማድረግ ይኖርበታል። ሰው ራሱን ባዶ የሚያደርገው «እኔ» ከሚለው

ራስን የመውደድና ከፍ ከፍ የማድረግ ፍላጎት ነው። «እኔ» የሚለው ስሜት ሲሞት ብቻ ነው ጌታ በሕይወታችን የሚያበራው። አለበለዚያ ለሁለት ጌቶች ለመገዛት እንደ መሞከር ይሆናል። ለዚህ ነው ጌታ ኢየሱስ ማንም ሊከተለኝ የሚወድ ቢኖር ራሱን ይካድ ያለው።

በመጨረሻም ራሳችንን በማዋረድ ጌታ የሰጠንን ትእዛዝና ኃላፊነት በቀላሉ ለመፈጸም እንችላለን። በሥጋችን ዓይን ስናየው ግን ትእዛዞቹ ከባድና አስቸጋሪ ይሆኑብናል።

4. ለመታዘዝ ተጠርቷል

ሐዋርያው ጳውሎስ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን እንዴት እንደ አዋረደ ከተናገረ በኋላ፣ ሌላው ከዚህ ሐሳብ ጋር አያይዞ የሚገልጸው፣ ስለ ጌታ ኢየሱስ የመታዘዝ ሕይወት ነው። ጳውሎስ በፊልጵስዩስ መልእክቱ 2፡8 ላይ ሲናገር፣ «በምስሉም እንደ ሰው ተገኝቶ ራሱን አዋረደ፣ ለሞትም ይኸውም ለመስቀል ሞት እንኳን የታዘዘ ሆነ» ይላል። ኢየሱስም ለደቀ መዝሙርነት የጠራቸውን አይሁድ፣ «እናንተ በቃሌ ብትኖሩ በእውነት ደቀ መዛሙርቱ ናችሁ፣ እውነትንም ታውቃላችሁ፣ እውነትም አርነት ያወጣችኋል» ብሏቸዋል (ዮሐ.8፡31)።

ደቀ መዝሙር ሕይወቱ ሁሉ በመታዘዝ የተሞላ እንዲሆን ያስፈልጋል። ደቀ መዝሙር በስም ክርስቲያን ተብለው ከሚጠሩ የሚለየው በመታዘዝ ሕይወቱ ነው። ይህ የመታዘዝ ሕይወቱ እንዴት ከቤተክርስቲያን ጋር እንደ ተያያዘ የደቀ መዝሙር ኃላፊነት በሚል ርዕስ ስር የማብራራው ቢሆንም፣ በዚህ አጋጣሚ የሚከተለውን በአጭሩ ለመግለጽ እፈልጋለሁ። ለደቀ መዝሙር ትልቁ ምልክት የመታዘዝ ሕይወቱ ነው። መታዘዙን የሚገልጸው በሁለት አቅጣጫ ነው። የመጀመርያው ለእግዚአብሔርና ለቃሉ መታዘዝ ነው። ይህም የግል ሕይወቱንና አገልግሎቱን የሚመለከት ሲሆን፣ ሌላው አቅጣጫ ደግሞ ከቤተ ክርስቲያኑ ጋር ያለው ግንኙነት ነው። ለእግዚአብሔር ያለው

መታዘዝና ፍቅር ሁሉ በቅዱሳን ዘንድ የሚታይ መሆን ይኖርበታል። ደቀ መዝሙር ቤተ ክርስቲያንንና ቅዱሳንን በማገልገል እየተፈተነ ራሱን በማቅረብ ጌታ በሚሰጠው የአገልግሎት ሕይወት ያድጋል። ሐዋርያው ጳውሎስ ስለዚህ ነገር ሲናገር፣ «እነዚህ ደግሞ አስቀድመው ይፈተኑ፣ ከዛም በኋላ ያለ ነቀፋ፣ ቢሆኑ በዲቁና ሥራ ያገልግሉ» ይላል (1ጢሞ.3፡10)። ለጢሞቴዎስ ሲያስተምረው፣ «የእውነትን ቃል በቅንነት የሚናገር የማያሳፍርም ሠራተኛ ሆነህ፣ የተፈተነውን ራስህን ለእግዚአብሔር ልታቀርብ ትጋ» ይለዋል (2ጢሞ.2፡15)። ይህ መፈተን ምን እንደሆነ በተለያዩ ስፍራዎች ይናገራል (1ጢሞ.5፡9፤ 2ቆሮ.8፡22፤ 2ቆሮ.9፡12-13፤ ሮሜ 15፡25)።

ይህ ለቅዱሳን ያለን የመታዘዝ ሕይወታችን ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት የሚመዘንበት ነው። አስቀድሞ እንደ ገለጽኩት፣ ለእግዚአብሔር እንጂ ለሰው አልኖርም በሚል አነጋገር ወደ ላይ ከእግዚአብሔር ጋር ስላለን ግንኙነት ብቻ መናገር፣ በአጠገባችን ያሉትን ቅዱሳንና አስተማሪዎችን፣ በተጨማሪም የእግዚአብሔርን ቃል ችል በማለት ለመኖር የምንሞክረው ሕይወት የደቀ መዝሙር ሕይወት አይደለም።

ስለዚህ ከፍ ወዳለው አገልግሎት ውስጥ ገብተን መንፈሳዊውን ሥራ ከመሥራታችን በፊት በመጀመሪያ የመታዘዝን ሕይወት መኖር ይኖርብናል። ከጌታ ጋር የነበሩት ደቀ መዛሙርት ሁሉን ትተው በሁሉም ነገር በእርሱ ታምነው ተከተሉት፣ የክብሩም ተካፋዮች አደረጋቸው (2ጢሞ.2፡10-13)። በተረፈ የክርስትና ዕድገት ክፍል ሁለት «የአገልግሎት ምሥጢር» በሚል ርዕስ በጻፍኩት መጽሐፍ ስለ መታዘዝ በሰፊው ያቀረብኩ በመሆኑ መጽሐፉን በማንበብ የተብራራ ትምህርት ማግኘት ይቻላል።

5. ለመመስከር ተጠርቷል

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን ምስክር ስለ መሆን ሲያስተምራቸው፣ «እናንተም ለዚህ ምስክሮች ናችሁ» በማለት በአጭርና ቀጥተኛ በሆነ ቃል ይናገራል (ሉቃ.24፡48)። ለደቀ

መዝሙር መመስከር ከጌታ የተሰጠው ተልእኮና ኃላፊነት ነው። ጌታም በሉቃስ ወንጌል ለደቀ መዛሙርቱ እንደ ተናገረው፤ በዮሐንስ ወንጌል ደግሞ በተለያዩ አነጋገር ስለ ደቀ መዝሙር ተልእኮ ይናገራል፤ «አብ እንደ ላከኝ እኔ ደግሞ እልካችኋለሁ» (ዮሐ.20፥21)። ይህ ተልእኮ፤ ያየነውን፤ የሰማነውን፤ በሕይወታችን የተለማመድነውን ለሰዎች የምናካፍልበት ነው። ስለሆነም አስቀድሞ መረዳት የሚገባን፤ ምስክርነት ከልብ የሚወጣ፤ በክርስቶስ ፍቅር ተሞልተን የምናደርገው ነው። ስለዚህ ሰው መመስከር የሚችለው ያየውንና የዳሰሰውን ነው። ሐዋርያው ዮሐንስ በመልእክቱ ስለዚህ ሲናገር፤ «ከመጀመሪያው የነበረውንና የሰማነውን በዓይኖቻችንም ያየነውን የተመለከትነውንም እጆቻችንም የዳሰሱትን እናወራለን» ይላል (1ዮሐ.1፥1)። ይህ ልምምድ በሕይወታችን ካለን፤ ስለ ጌታ ለሰዎች መመስከርን አስችጋሪ ሸክም አድርገን አናየውም።

አንዲት ቤተ ክርስቲያን ፍሬያማ የምትሆነው ወደ ዓለም ወጥተው ኢየሱስ ያድናል ብለው የሚመሰክሩ ልጆች ሲኖሩለት ነው። ነፍሳትን ወደ ቤተ ክርስቲያናችን አምጣ ብለን ወደ እግዚአብሔር መጸለይ እንችላለን። ነገር ግን ከጸሎታችን ተነሥተን የክርስቶስን አዳኝነት ካልመሰከርን በቤተ ክርስቲያን ተደላድለን ቁጭ በማለት የጸሎታችንን መልስ ማየት አንችልም። ስለዚህ ጉዳይ አብዝተንም መጸለይ እንችላለን፤ ይሁን እንጂ ጸሎታችንን ከምስክርነት ጋር ካላቀናጀነው ውጤት አይኖረውም። ጌታ የገባልን ተስፋ ለምስክርነታችን የሚረዳ ጋይል እንደሚሰጠን እንጂ የመመስከሩን ሥራ እንደሚሠራልን አይደለም። ስለዚህ አንዲት ቤተ ክርስቲያን በነፍሳት ልትበለጽግ የምትችለው ሰዎችን ደቀ መዛሙርት በማድረግ ለመመለስ ስትዘጋጅ ነው። ይህ የቤተ ክርስቲያን ተቀዳሚና ዋነኛ ተልእኮ ነው። በመሆኑም የመጀመሪያይቱ ቤተ ክርስቲያን ምእመናን ትእዛዙን በማክበር ከልብ በመነጪ ፈቃደኝነትና ደስታ ስለ ጌታ ይናገሩ ነበር። «ሐዋርያትም

የጌታን የኢየሱስን ትንሣኤ በታላቅ ጸጋ ይመሰክሩ ነበር፤ በሁሉም ዓይነት ታላቅ ጸጋ ነበረባቸው» (ሐዋ.4፥33)። እነዚህ በጌታ ፍቅር ተቃጥለው ይመስክሩ የነበሩትን ሐዋርያት የወንጌል ጠላቶች ሁለተኛ ዘዴ ስም እንዳይናገሩና እንዳያስተምሩ ባልፈራሩአቸው ጊዜ የሰጡት መልስ፤ «እኛስ ያየነውንና የሰማነውን ከመናገር ዝም ማለት አንችልም» የሚል ነበር (ሐዋ.4፥20)። የሐዋርያቱም ምስክርነት ፍሬያማ መሆኑን ሲናገር፤ «ጌታም የሚድኑትን ዕለት ዕለት በእነርሱ ላይ ይጨምራል» ይላል (ሐዋ.2፥47)። ለዚህ አጥጋቢ ውጤት ምክንያት የሚሆኑ ነጥቦች ምንድን ናቸው? ለሐዋርያት አገልግሎት ፍሬያማ መሆን አጠቃላይ ምክንያት ሰዎችን ወደ ንብሐ ያመጣ የነበረውን የጌታ የኢየሱስን መንገድ መከተላቸው ነው። የጌታ የኢየሱስንና የሐዋርያቱን የምስክርነት ሕይወት ስናይ የሚከታሉትን ሕሳቦች እናስታውላለን።

ኢየሱስ ሰዎችን በሚያይበት ወቅት የሚያስተውላቸው በፍቅር ዓይን ነበረ። ስለዚህ ጉዳይ የጌታ ቃል እንዲህ ይላል፤ «ብዙ ሕዝብም ባየ ጊዜ፤ እረኛ እንደ ሌላቸው በጎች ተጨንቀው ተጥለውም ነበርና አዘነላቸው። በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን፤ «መከሩስ ብዙ ነው፤ ሠራተኞቹ ግን ጥቂቶች ናቸው፤ እንግዲህ የመከሩን ጌታ ወደ መከሩ ሠራተኞች እንዲልክ ለምኑት» አላቸው (ማቴ.9፥36-38)። ጌታ ኢየሱስ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ለነፍሳት እየመሰከረ በሚሄድበት ሁሉ ልቡ እጅግ ያዝን ነበር። ምክንያቱም ሰዎችን ተጨንቀው፤ የሕይወት ሸክም በዝቶባቸው ያይ ስለነበረ ነው።

ዛሬም ለነፍሳት ፍቅር ከሌለን ስለ ክርስቶስ አዳኝነት መናገር አንችልም። ለሰዎች መመስከሩንም እንደ ሸክም እንጂ እንደ ኮብርና ታላቅ ዕድል አድርገን አናየውም። ይህ ፍቅር እንዴት ሊኖረን ይችላል? ይህ ፍቅር ሊኖረን የሚችለው ሰዎችን በጌታ ዓይን ማየት ስንችል ነው። በጌታ ዓይን ስናያቸው ከውጫዊው ሁኔታቸው አልፈን ውስጣቸውን ማስተዋል እንችላለን። ይህም ማለት ከለበሰው፤ ካገጠው፤ በውሸት

ፈገገታ ክተሞላው ሰው ውስጥ የተደበቀውን እውነተኛውን ሰው እናያለን ማለት ነው። ይህ ማለት የቱራቆተውን፣ ሰላም ያጣውን፣ ብቸኛውን ሰው እናያለን ማለት ነው። ለብሰው፣ አጊጠው የምናያቸውን ሰዎች በመንፈስ ዓይን ተመልክተናቸው ውስጣቸውን ማየት ካልቻልን፣ ደስተኞች፣ ጃፋሮች፣ ወደት እንደሚሄዱ የሚያውቁ መስለው ይታዩናል። እንደዚህ የምናስገባቸውና የወንጌልን ቃል ብንነግራቸው አይሰሙንም የምንላቸው ሰዎች፣ ቀረብ ብለን ስለ ጌታ ስንነግራቸው የምናይባቸው ጥማትና እውነትን ለማወቅ ያላቸው ፍላጎት በጣም ያስገርማል። ምስክርነት እንደ ክርስቲያኖች አመለካከት ሊለያይ ይችላል። ለዚህም የሚሆን አንድ ምሳሌ መስጠት እፈልጋለሁ። አንድ ጫማ እየሠራ የሚሸጥ ኩባንያ በአንድ አፍሪቃ አገር ንግድን ለማስፋፋት ፈልጎ አንዱን የሥራ ባለሙያ ኃላፊ አድርጎ ወደዚያ አገር ይልከዋል። ሰውየውም ከጥቂት ሳምንታት በኋላ ለዋናው ኩባንያ እንዲህ የሚል ቴሌግራም ላከ፤ «በዚህ ከተማ የሚኖሩ ሰዎች ጫማ አያደርጉም። ጫማ የሚያደርግም ሰው አላየሁም። ስለዚህ ከዚህ ጦቆየቱ ዋጋ ስለሌለው በአስቸኳይ የአውሮፕላን ትኬት ይላክልኝና ወደ አገሪ ልመለስ።» በጥያቄው መሠረት ኩባንያው ለሠራተኛው ትኬት ልኮለት ወደ አገሩ ተመለሰ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ኩባንያው ተስፋ ባለመቆረጥ ሌላ ሰው ወደዚያ አገር ላከ። ይህም ሰው ከጥቂት ሳምንታት በኋላ ቴሌግራም ለኩባንያው ላከ። ነገር ግን የፈተኛው ሰው ከላካው የተለየ መልእክት የያዘ ቴሌግራም ነበር። «በዚህ ባለሁበት ከተማ ሰዎች ጫማ ስለማያደርጉ ብዙ ጫማ ያስፈልገኛል። ስለዚህ በአስቸኳይ ኩባንያው የሚችለውን ያህል ጫማ እንዲልክልኝ።» አዲሱ የኩባንያው ሠራተኛ የከተማይቱን ነዋሪዎች በማግባባት ብዙ ጫማዎችን መሸጥ ቻለ። ስለ ጌታ ለሰዎች መመስከር የምንችለው አመለካከታችንን ስንለውጥ ነው። የኛ ኃላፊነት መመስከር ነው፤ ሰዎችን ማዳን የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው።

በሁለተኛ ደረጃ፣ የጌታ ኢየሱስ ትምህርት፣ ወይም የሐዋርያት ምስክርነት ተቀባይነት አግኝቶ ፍሬያማ የሆነው ምስክርነታቸውን ያቀርቡ የነበሩት በታላቅ ኃይል ተሞልተው ስለ ነበር ነው። እዚህ ላይ ማስተዋል ያለብን፣ የምስክርነታቸው ኃይል በሁለት አቅጣጫ የሚገለጥ መሆኑን ነው። የመጀመሪያው በሚናገሩት ቃል፤ ሁለተኛው ደግሞ ቃላቸውን እግዚአብሔር በድንቅና በምልክቶች ያጸና ነበር። በመጀመርያ ጌታ ኢየሱስ የንስሐ ስብከት በሚሰብክበት ጊዜ የሚሰሙት ሁሉ በንግግሩ እጅግ ይደነቁ ነበር። ወንጌላቱ ስለዚህ እንዲህ በማለት ይገልጡልናል፤ «ኢየሱስም ይህን ነገር በጨረሰ ጊዜ ሕዝቡ በትምህርቱ ተገረሙ፤ እንደ ጻፎቻቸው ሳይሆን እንደ ባለሥልጣን ያስተምራቸው ነበርና» (ማቴ. 7፡28-29)። እንዲሁም በሌላ ስፍራ እንዲህ የሚል ጥቅስ እናገኛለን። «ወደ ገዛ አገሩም መጥቶ እስኪገረሙ ድረስ በምኩራባቸው ያስተምራቸው ነበር» (ማቴ. 13፡54)። በሉቃስ ወንጌል ደግሞ፤ «ቃሉ በሥልጣን ነበርና በትምህርቱ ተገረሙ» የሚል እናገኛለን። በመጨረሻም ፈሪሳውያን ኢየሱስን በትምህርቱ እንዲያ ጠምዱት የላኳቸው መልእክተኞች፣ ለላኳቸው ፈሪሳውያን ሲመለሱ የሰጡት ምስክርነት፤ «እንደዚህ ሰው ከቶ ማንም አልተናገረም» የሚል ነው። እንግዲህ ከዚህ በላይ በጠቀስኳቸው ጥቅሶች ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት በሚሰብክበት ጊዜ ቃሉን ሊንቁና ምስክርነቱን እንቢ ሊሉ አልቻሉም ነበር። ምክንያቱም በእግዚአብሔር ኃይል ተሞልተና ተቀብቶ ይናገር ስለ ነበር ነው።

ከሐዋርያቱም የምስክርነት ሕይወት የምናየው ይህንን ነው። ንግግራቸው አጭርና በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ነበር። ስለዚህ በትምህርታቸውና በምስክርነታቸው ብዙ ሰዎች ወደ ጌታ ይመለሱ ነበር። ማስረጃ መጥቀስ ቢያስፈልገን፣ የእስጢፋኖስንና የኢፕሮስን

አገልግሎት መጥቀስ በቂ ነው። የሐዋርያት ሥራ ምእራፍ ስድስትና ሰባት የሚናገረው ስለ እስጢፋኖስ ነው። በምእ.6+9 ላይ እንዲህ የሚል ቃል እናገኛለን። «አንዳንዶቹ ተነሥተው እስጢፋኖስን ይከራከሩት ነበር፤ ይናገርበት የነበረውንም ጥብብና መንፈስ ይቃወሙ ዘንድ አልቻሉም።» የኢፕሮስን አገልግሎት የተመለከትን እንደሁ፤ በሦስት ሺህ ሕዝብ መካከል ቆሞ አሥር ደቂቃ በማይሞላ ሰብከት፤ ቀደም ሲል «እነዚህ የወይን ጠጅ ጠግበዋል» ሲሉ የነበሩት የኢፕሮስን ሰብከት ካደመጡ በኋላ «ወንድሞች ሆይ ምን እናድርግ?» ወደ ማለት እንዳሳዘነበሉ እንመለከታለን (ሐዋ.2+42)። ምክንያቱ በመንፈስ ቅዱስ መቀባታቸው ነው።

ከዚህ ጋር አያይዘን ማየት የሚገባን እግዚአብሔር እንዴት ቃሉን ከምስክርነታችን ጋር እንደሚያጸና ነው። ጌታ ኢየሱስ ሁለት ሦስተኛውን የአገልግሎቱን ጊዜ ያሳለፈው ድውያንን በመፈወስ ነው። ኢየሱስም ለሚያሳድዱት አይሁድ «እኔን ባታምኑ ሥራዬን እመኑ» ይላቸው ነበር። ጌታ ለመጀመሪያ ጊዜ እንዲመሰክሩ የላካቸው ደቀ መዛሙርት በኃይልና በሥልጣን የተሞሉ ነበሩ (ሉቃ.10+1-20፤ ማር.6+12-13)። የሐዋርያት አገልግሎት በታላቅ ኃይል የፈነዳው ጌታ ምስክርነታቸውን በድንቅና በተአምራት ስላጸና ነው። «ምልከትና ድንቅ በእጃቸው ይደረግ ህንድ እየሰጠ ለጸጋው ቃል ስለ መሰከረው ስለ ጌታ ገልጦው እየተናገሩ ረጅም ወራት ተቀመጡ» (ሐዋ.14+3)።

ዛሬም ቤተ ክርስቲያን የምትልካቸው ደቀ መዛሙርት አስቀድመው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እንዲሞሉ ያስፈልጋል። ፍሬያማ የሚሆነው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የተከናወነ አገልግሎት ብቻ ነው። ዛሬ ዓለም እጅግ በከፋበት ዘመን፤ ሰይጣን እጅግ ጽኑ በሆነ እጁ ሰዎችን በያዘበት በዚህ ዘመን፤ የጠፉትን ነፍሳት ለመመለስ እጥፍ ድርብ የጌታ መንፈስ ያስፈልጋል። ወደ ዓለም ይዘን የምንወጣው መልእክት ለሰዎች

የመንፈስ፤ የሥጋ፤ የነፍስ ችግር ፈውስ የሚሰጥ መሆን አለበት። ደቀ መዛሙርት ይህንን ለማድረግ አስቀድመው በመንፈስ ቅዱስ መሞላት ይኖርባቸዋል። በዚህ ተመሳሳይ ምክንያት ነው ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ፤ «እናንተ ለዚህ ምስክሮች ናችሁ። እነሆም፤ አባቴ የሰጠውን ተስፋ እኔ እልክላችኋለሁ፤ እናንተ ግን ከላይ ኃይል እስከ ትለብሱ ድረስ በኢየሩሳሌም ከተማ ቆዩ» ያለው (ሉቃ.24+48-49)። ሐዋርያት ይህ ኃይል ከወረደባቸው በኋላ በኢየሩሳሌም ብቻ ሳይሆን እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ምስክሮች ሆኑ (ሐዋ.1+8)።

እንግዲህ ወደ አጠቃላይ ሐሳብ ስንደርስ፤ ደቀ መዛሙር ቀንበር ለመሸከም፤ መስቀል ለመሸከም፤ ራሱን ለማዋረድ፤ ለመታዘዝና ለመመስከር ተጠርቷል። ከነዚህም የሚመነጩ ሌሎች ሐሳቦች ሊዘረዘሩ ይችላሉ። ለምሳሌ እንደ ሕፃን ስለ መሆን፤ ስለ ኅብረት፤ ስለ ጾሎት፤ ወዘተ. የሚሉትን መጥቀስ ይቻላል።

ደቀ መዝሙር ከማን ይማራል?

ቀደም ሲል የደቀ መዝሙርነትን ትርጉም በምስጢር ጊዜ፤ ደቀ መዝሙርነት በአስተማሪና በተማሪ መሃከል ያለ ግንኙነት መሆኑንና በዚህም ግንኙነት መሠረት ደቀ መዝሙር ከአስተማሪው ትምህርት የሚቀሰምና ከአኗኗሩ አርአያነትን የሚማር መሆኑን አመልክቻለሁ። ስለዚህ ደቀ መዝሙር የሚማረው ከአስተማሪው ሲሆን፤ ትምህርቱን የሚያገኘው ከቃሉና ከአኗኗሩ ነው።

እንግዲህ ደቀ መዝሙር ከአስተማሪው ከትምህርቱና ከአኗኗሩ ይማራል ስንል ምን ማለታችን ነው? ይህን ጥያቄ ከመመለሴ በፊት ከቃሉና ከአኗኗሩ ይማራል የሚለው ሐሳብ ምን ያህል በእግዚአብሔር ቃል ተደጋግሞ እንደ ተገለጸ ማሳየት እወዳለሁ። ታላቁ ምሳሌያችን የሆነው ጌታ ኢየሱስ ለደቀ መዝሙርቱ «ከእኔ ተማሩ» በማለት ቃሉንና ሕይወቱን ዘርግቶላቸው እናያለን። ስለዚህ የሉቃስ ወንጌል 24፥19 ስለ ጌታ ኢየሱስ ሲናገር፤ «በእግዚአብሔርና በሕዝቡ ሁሉ ፊት በሥራና በቃል ብርቱ ነቢይ ስለ ነበረው ስለ ናዝሬቱ ኢየሱስ» ይላል።

ወደ ታላቁ ሐዋርያ ወደ ጳውሎስ ስንመለከት፤ በመልእክቶቹ ላይ፤ «እኔን ምሰሉ» በማለት ደጋግሞ የጻፈ ሲሆን፤ ልጄ በማለት ለሚጠራው ጢሞቴዎስ ሲጽፍለት ደግሞ፤ «በቃልና በኑሮ በፍቅርም በእምነትም

በንጽሕናም ለሚያምኑት ምሳሌ ሁን እንጂ ማንም ታናሽነትህን አይናቀው» ይለዋል (1ጢሞ.4፥11-12)። ጴጥሮስ ስለዚሁ ሐሳብ ሲናገር፤ «ለመንጋው ምሳሌ ሁኑ» ይላል (1ጴጥ.5፥3)። እንግዲህ በአጠቃላይ ስናየው ማስተማርና ምሳሌ መሆን ወይም በሌላ አንጻር ትምህርቱን መከተልና የአስተማሪውን ፈለግ መከተል የሚለያዩ ነገሮች አይደሉም። ስለዚህም በሐዋርያት ሥራና ከእነርሱም በኋላ የነበሩት የቤተክርስቲያን አባቶች ይህንኑ አርአያ በመከተል ደቀ መዝሙርት ሲያፈሩ እናያለን።

መጀመሪያ ወደ ጠየቅሁት ጥያቄ ልመለስና፤ ደቀ መዝሙር ከአስተማሪው ከትምህርቱና ከአኗኗሩ ይማራል ስንል ምን ማለታችን ነው? በመጀመሪያ ወደ ወንጌሉ መለስ ብለን ኢየሱስ ያስተማራቸውን ትምህርቶች ስንመረምራቸው፤ ትምህርቶቹ በሁለት ክፍል እንደሚከፈሉ እንገነዘባለን። የመጀመሪያው ትምህርቱ ሊያደምጡት ለሚመጡ ሁሉ የታቀደ ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ፤ ለደቀ መዝሙርቱ ብቻ የተወሰነ ሆኖ እናገኛለን። ለሕዝቡ የንስሐ ስብከት ከሰበከ በኋላ፤ ደቀ መዝሙርቱን ለብቻቸው ወስዶ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ሚስጢር ሲገልጥላቸው እናያለን። በሌላ ጊዜ ደግሞ ለሌሎች የማይገልጠውንና የማያስተምረውን ትምህርት ደቀ መዝሙርቱን ለብቻቸው ለይቶ ሲያስተምራቸው እንመለከታለን።

በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 5፥1፤ «ደቀ መዝሙርቱ ወደ እርሱ ቀረቡ፤ አፉንም ክፍቶ አስተማራቸው» የሚል እናነባለን። በማርቆስ 4፥34 ላይ ደግሞ፤ «ለብቻቸው ሲሆኑ ነገሩን ሁሉ ለገዛ ደቀ መዝሙርቱ ይፈታላቸው ነበር» የሚል ቃል ተጽፎ እናገኛለን። ለደቀ መዝሙርቱ ብቻ ባስተማረው ትምህርት ላይ ለእኛ አስፈላጊና ጠቃሚ፤ ለእምነታችንም መሠረት የሆኑ ሐሳቦች ይገኙበታል። ከእነዚህም የዳግም ምጽአት ምልክቶች (ማቴ.24)፤ የመንፈስ ቅዱስ ተሰፋ (ዮሐ.16) ይገኙበታል። እንግዲህ ጌታ ኢየሱስ ለደቀ መዝሙርቱ ጠለቅ ያለና መንፈሳዊ ሚስጢር ያለውን ትምህርት ለብቻቸው ያስተምራቸው ነበር።

እንዲያውም ለእነርሱ የሚነግራቸውን ቃል ሌሎች ቢሰሙት የሚደነግጡበት ስለ ነበር፤ የሰሙትን ቃል ለማንም እንዳያካፍሉ የሚያስጠነቅቃቸው ወቅት ነበር (ማቴ. 16፥15-20፤ ማቴ. 17፥8)። ሐዋርያው ጳውሎስ ስለዚህ ሲናገር፤ «በበሰሉት መካከል ግን ጥበብን እንናገራለን፤ ነገር ግን የዚህችን ዓለም ጥበብ አይደለም» ይላል። ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ ላልሆኑት፤ «መስማት በሚችሉት መጠን...ይነግራቸው ነበር» (ማር. 4፥33)።

ዛሬ ቤተ ክርስቲያን፤ ጌታ ኢየሱስ እንዳደረገው ደቀ መዛሙርት መሆን የሚችሉትን ክርስቲያኖች በመለየትና ልዩ ፕሮግራም በማውጣት ቃሉን መመገብና ማስተማር አለባት። በየሰንበቱ በሚሰሙት የደኅንነት ስብከት ብቻ ክርስቲያኖች ሊያድጉ አይችሉም። ደቀ መዛሙር ቃሉ በሙላት እንዲያድርበት ያስፈልጋል። በቃሉም ሊሞላ የሚችለው የሚመግበውና የሚያስተምረው ሲኖር ነው። ዛሬ በቤተ ክርስቲያን የሚመለሉ ሰዎች መሠረታዊ የሆነውን ቀላል የክርስትና እውነት የሚያውቁና የሚረዱ ላይሆኑ ይችላሉ። በመጽሐፍ ቅዱስ ስንት መጻሕፍት እንዳሉ፤ እነማን እንደሆኑ፤ በብሉይና በሐዲስ ኪዳን መካከል ያለውን ዝምድናና ልዩነት፤ ከሁሉም በላይ ስለ ደኅንነታቸውና እንደ እግዚአብሔር ልጆች ስለ አላቸው ሥልጣን የሚያውቁ ክርስቲያኖች ስንት እንደሆኑ አላውቅም። ከሳምንት እስከ ሳምንት ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚመለሱ ምእመናን ዘምረው፤ አጨብጭበውና የደኅንነት መልእክት ሰምተው ብቻ የሚመለሱ ከሆነ ዕድገት የሌላቸውና የጫጩ ይሆናሉ።

ስለዚህ ነው ደቀ መዛሙርትን በመለየት ከቃሉ ጋር ጠንካራ ዝምድና እንዲኖራቸው ማድረግ የሚያስፈልገው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የቃሉ ጥማት ያላቸውንና ለመማር የተዘጋጁትን በጸሎት በመምረጥ መጋቢዎች የቃሉን ሰማያዊ ምስጢር ባመግለጽ ማሳደግ ይኖርባቸዋል። ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ለብቻቸው ከሕዝብ ለይቶ

ያስተማራቸው ትምህርት በመከራ ውስጥ አጸናቸው፤ ሊረሱትም አልቻሉም። ደቀ መዛሙር የሚታወቀው ከቃሉ ጋር ባለው ዝምድና ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ሲጽፍለት፤ «እስከመጣ ድረስ ለማንበብና ለመምከር ለማስተማርም ተጠንቀቅ። ...ማደግህ በነገር ሁሉ እንዲገለጥ ይህንን አስብ፤ ይህንም አዘውትር። ለራስህና ለትምህርትህ ተጠንቀቅ፤ በእነዚህም ጽና፤ ይህን ብታደርግ፤ ራስህንም የሚሰሙህንም ታድናለህ» ይላል (1ጢሞ. 4፥13-15)። ቃሉ በውስጣቸው መኖሩንና ጊዜያቸው ለእግዚአብሔር የተሰጠ መሆኑን የተረዱ ሐዋርያት፤ «የእግዚአብሔርን ቃል ትተን ማዕድን እናገለግል ዘንድ የሚገባ ነገር አይደለም። እኛ ግን ለጸሎትና ቃሉን ለማገልገል እንተጋለን» በማለት በኢየሩሳሌም ላሉት ምእመናን ተናግረዋል (ሐዋ. 6፥2-4)። ደቀ መዛሙር የሚማረው ከቃሉ ነው፤ ቃሉንም መማር የሚችለው ከአስተማሪው ሥር በመሆን የቃሉን ሚስጢር በመረዳት ነው። እንግዲህ አንድ መጋቢ በቤተ ክርስቲያን ከሚድኑት መሃከል የቃሉና የአገልግሎት ጥማት ያላቸውን በመለየት ደቀ መዛሙር ማድረግ አለበት። የጌታ ቃል የሚያስተምረው ትልቁ ሐቅ ደቀ መዛሙርን ከቃሉ ጋር እንዲዛመድ የማድረግን ምስጢር ነው። ጌታ ኢየሱስ ያስተማረውና ሐዋርያትም የተከተሉት ይህንኑ ነው።

ሌላው ደቀ መዛሙር የሚማረው ከአስተማሪው አኗኗር ነው። ስለዚህ ደቀ መዛሙር ቃሉን በማንበብና የአስተማሪውን ሕይወት በማየት ይማራል። ደቀ መዛሙር ቃሉ ከሕይወቱ ጋር ሊዋሐድ የሚችለው ቃሉን በአስተማሪው ሕይወት ተተርጉሞ ሲያየው ነው። ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚመጣ ሰው ከመድረክ ላይ የሚሰማው ቃል በሌሎች ሕይወት ተተርጉሞ እስኪያየው፤ ቃሉ የማይጨበጥና እግርና እጅ የሌለው ይሆንበታል። ደቀ መዛሙርቱ ትምህርቱ በውስጣቸው ሊኖር የቻለው ከጌታ የሰሙትን ቃል በሕይወቱ ስላዩ ነው። ስለዚህ ነው ጴጥሮስና ዮሐንስ፤ «እኛ ግን ያየነውንና የሰማነውን እንናገራለን» ያሉት።

መስማት ብቻ ሳይሆን ደቀ መዝሙር ቃሉ በአስተማሪው ሕይወት ሲሠራ ማየት አለበት። ሁለቱ የሚለያዩ ነገሮች አይደሉም። ጌታ ኢየሱስ ደቀ መዝሙርቱ ከትምህርቱ ብቻ ሳይሆን ከሕይወቱም እንዲማሩ ያደርግ ነበር። ስለዚህ ነው «ከእኔ ተማሩ» በማለት የተናገረው። ራስን ስለ ማዋረድ ማስተማር ሲፈልግ፣ ዝቅ ብሎ የደቀ መዝሙርቱን እግር አጠበቀ። ይቅርታ ማድረግ ማስተማር ሲፈልግ፣ ለሚጠሉት በመጸለይ አስተማረ። ደቀ መዝሙርቱም ከጌታቸው አፍ እንደ ሰሙትና ከሕይወቱ እንደ ተማሩት አደረጉ። ይቅርታን በተመለከተ ለሚወግሩአቸው እየጸለዩ እስከ ሞት ሰደትና መከረን ታገሡ። ራስን ስለ መስጠት ቢተመለከተ ሁሉን አጥተው ተንከራተቱ። የአንዲት ቤተ ክርስቲያንን መጋቢ ሕይወት ለማወቅ እንደ ነገር ብቻ ማድረግ ነው። በወንጌል የወለዱትን ልጆች ሕይወት ማየት። ደቀ መዝሙር ከጌታው አይበልጥም፤ አንዲት ቤተ ክርስቲያንም ከመጋቢዋ ሕይወት በላይ አታድግም።

የመጋቢዎች ኃላፊነት

እንግዲህ ደቀ መዝሙር የሚማረው ከቃሉና ከአስተማሪው ሕይወት ነው ካልን፤ በዚህ አቅጣጫ መጋቢዎችና አስተማሪዎች እንደ ደቀ መዝሙርት አድራጊነታቸው የተጣለባቸውን ኃላፊነት እንድንመለከት እፈልጋለሁ።

ማንም አገልጋይ በመድረክ ላይ ቆሞ ማስተማር ይችላል። ነገር ግን ሕይወቱን እንደሚነበብ መጽሐፍ ለሚያገለግላቸው ሰዎች ግልጥ አድርጎ ማቅረብ ደግሞ የእውነተኛ አገልጋይ ተግባር ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ሕይወቱን ምሳሌ አድርጎ ያቀረበ አገልጋይ ስለ ነበረ በመልእክቶቹ በመደጋገም ወደ እርሱ እንዲመለከቱ ይነግራቸዋል። ከእነዚህም ጥቅሶች ሦስቱን እንመለከታለን። በፊልጵ.3፥17፤

«ወንድሞች ሆይ፤ እኔን የምትመስሉ ሁኑ፤ እኛም እንደ ምሳሌ እንደምንሆንላችሁ፤ እንዲሁ የሚመላለሱትን ተመልከቱ» ይላል። ጳውሎስ ለፊልጵስዩስ ክርስቲያኖች ራሱን ምሳሌ በማድረግ ያቀርባል። ስለዚህ የፊልጵስዩስ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔር ቃል በሥራ ተተርጉሞ ጳውሎስ ስላሳያቸው፤ ቃሉ ሊረዱት የማይችሉት፤ በሥራ ሊተረጉም የማይቻል ከባድ አልሆነባቸውም። ዛሬ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚመላለሱ ሰዎች የሰባኪ ችግር የለባቸውም። ያጡትና ማየት የሚፈልጉት ቃሉን የሚሰብክ ብቻ ሳይሆን ሕይወቱንም ቆርሶ ለመስጠት የተዘጋጀ አገልጋይ ነው። ስለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ ለፊልጵስዩስ ክርስቲያኖች ሲጽፍ፤ «ሁሉ የራሳቸውን ይፈልጋሉና፤ የክርስቶስ ኢየሱስን አይደለም» ሲል የጻፈው (ፊልጵ.2፥21)። አገልጋይ አገልጋይነቱ የሚታወቀው በጥላቻ የመጡትን በፍቅር ሲመልስ፤ ከውጪና ከውስጥ የሚመጣበትን ፈተና በጽናት ሲያልፍ፤ መብቱ ሲጣስ እያየ አንደበቱን ከክፉ ነገር ሲገታ፤ በመጨረሻም እርሱነቱን ትቶ ለእግዚአብሔር ክብር ሲያገለግል ነው።

ስለዚህ በዚህ አቅጣጫ የመጋቢዎች ኃላፊነት እጅግ ከፍተኛ ነው። ጴጥሮስ ስለዚህ ኃላፊነት ሲናገር፤ «በእናንተ ዘንድ ያለውን የእግዚአብሔርን መንጋ ጠብቁ፤ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ በውድ እንጂ በግድ ሳይሆን፤ በበጎ ፈቃድ እንጂ መጥፎውን ረብ በመመኘት ሳይሆን ጉብኙት፤ ለመንጋው ምሳሌ ሁኑ እንጂ ማጎበርቻችሁን በኃይል አትግዙ» ይላል (1ጴጥ.5፥2-3)። ጴጥሮስ እንደሚናገረው ትልቁ ኃላፊነት ለመንጋው ምሳሌ በመሆን መንጋውን በፍቅር መምራት ነው። የእግዚአብሔር አገልግሎት ማንነታችንን የምንገልጽበት፤ በእግዚአብሔር ሕዝቦች ላይ የምንዝናናበት አይደለም። ከሁሉም በላይ በሚያደርገው ነገር ኃይል ለመጠቀም የሚፈልግ መጋቢ ከመንጋዎቹ

ብዙዎቹን ያጣል። ይልቁንም ሌሎችን ደቀ መዝሙር ማድረግን በተመለከተ ሌላው አጥብቀን ልናየው የሚገባን፤ አስተማሪው ከቤተ ክርስቲያን ውጪ በቤቱ ያለውን ሕይወት ነው።

አስቀድሞ እንደ ገለጥኩት ደቀ መዝሙርነት በአስተማሪና በተማሪ መካከል ያለ ግንኙነት ነው። ይህ ግንኙነት ከቤተ ክርስቲያን ውጪ ደቀ መዝሙሩ ከአስተማሪው አኗኗር የሚማርበት ነው። ይህ ከቤተ ክርስቲያን ውጪ የሚመሠረት ግንኙነት፤ ደቀ መዝሙሩ እጅግ ትልቅ ትምህርት የሚያገኝበት ነው። መጀመሪያ ጌታ ወደ እርሱ የጠራቸው ደቀ መዝሙርት እንድርድስና አንድ ሌላ ደቀ መዝሙር ሕይወታቸው የተነካው ኢየሱስ ወደሚኖርበት ሄደው አብረውት ከዋሉ በኋላ ነው። ስለዚህ ዮሐንስ በወንጌሉ በምእራፍ 1፥35-40 ላይ እንዲህ ይላል፤ «በነገረው ደግሞ ዮሐንስ ከደቀ መዝሙርቱም ሁለት ቆመው ነበር፤ ኢየሱስም ሲሄድ ተመልክቶ፡- እነሆ የእግዚአብሔር በግ አለ። ሁለቱም ደቀ መዝሙርት ሲናገር ሰምተው ኢየሱስን ተከተሉት። ኢየሱስም ዘወር ብሎ ሲከተሉትም አይቶ፡- ምን ትፈልጋላችሁ? አላቸው። እነርሱም፡- ረቢ፤ ወዴት ትኖራለህ? አሉት፤ ...መጥታችሁ እዩ አላቸው። መጥተው የሚኖርበትን አዩ፤ በዚያም ቀን በርሱ ዘንድ ዋሉ።» እነዚህ ደቀ መዝሙርት ኢየሱስ የሚኖርበትን አይተው ከእርሱ ዘንድ ከዋሉ በኋላ ከአኗኗሩ ብዙ ትምህርት እንደ ቀሰሙ አይደለም።

ዛሬ በመንፈሳዊ በሕይወቱ በማደግ ላይ ያለ ክርስቲያን ወደ መጋቢው ቤት ሲገባ የሚመለከተው ምንድን ነው? በባልና በሚስት መካከል ሊኖር ስለሚገባው ግንኙነት ምን ይማራል? የልጆች ይዞታ፤ በገንዘብ ላይ ያለው አመለካከት፤ በቤት ውስጥ ከቤተሰቡ አንደበት የሚወጣው ቃል፤ የሚሰማው ቴፕ፤ የሚታየው የቴሌቪዥን ፕሮግራም

ለደቀ መዝሙሩ ምን ትምህርት ይሰጠዋል? ብለን መጠየቅ ይገባናል። እኛን የሚከተሉ ሰዎች በሁሉ ነገር ሊመስሉን ስለሚፈልጉ ነቀፋ ያለበትን ሕይወታችንን እንደ ስሕተት ሳይቆጥሩ በተሳሳተ መንገድ ሊያድጉ ስለሚችሉ ጥንቃቄ ማድረግ ይኖርብናል። የሚያሳዝነው ነገር ደግሞ፤ ያ እኛን በአርአያነት የሚከተለው ሰው ሌላውን ክርስቲያን በዚያው በስሕተት መንገድ የማሳደግ ዕድል ያለው መሆኑ ነው።

በእርግጥ መጽሐፍ ቅዱስ፤ «የእምነታችንን ጀማሪና ፈጻሚ የሆነውን ኢየሱስ ክርስቶስን ተመልከቱ» ይላል (ዕብ. 12፥2)። ይህን ቃል ተገን በማድረግ፤ መጋቢዎች ለመንጋው ምሳሌ ለመሆን ከተጣለብን ኃላፊነት መሸፈን አንችልም። አዲስ ክርስቲያኖች ለምን ምሳሌ ያስፈልጋቸዋል? ምሳሌ የሚያስፈልጋቸው፤ ወደ መንፈሳዊ ሕይወት ወዲያው እንደ ተልወጡ፤ ዓይናቸውን አቅንተው ወደ ጌታ ማየት ስለማይችሉ ወንጌል በሰበካላቸው ሰው ሕይወት ጥላ ሥር ስለሚያድጉ ነው። ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ ለፊልጵስዮስ ክርስቲያኖች የተናገረውን ለቆሮንቶስ ክርስቲያኖች የሚዳግመው፤ «እኔ ክርስቶስን እንደምመስል እኔን ምሳሌ» በማለት ሕይወቱን እንደሚነበብ መጽሐፍ ይዘረጋላቸዋል (1ቆሮ. 11፥1)። ሐዋርያው ወደ እኔ አትመልከቱ ወደ ክርስቶስ እዩ ሊላቸው ሲችል «እኔን ምሳሌ» በማለት የተናገረው፤ የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ገና በመንፈስ ሕፃናት ስለ ነበሩ የእምነት ዓይናቸው ስላልተከፈተ ነው። ጳውሎስ በእምነታቸው ለበሰሉት ዕብራውያን ክርስቲያኖች ሲጽፍ፤ «ወደ ኢየሱስ ተመልከቱ» ይላቸዋል። ምክንያቱም የእምነት ዓይናቸው የተከፈተ በመሆኑ መልእክቱ ሁሉ ስለ እምነት የሚናገር ነበር።

የአገልጋዮች አኗኗር የሰዎች ዓይን የሚያተኩርበት ስለሆነ ሰይጣንም አብዝቶ የሚዋጋውና ችግር እንዲኖር የሚያደርገው በአገልጋዮቹ ኑሮ

ላይ ነው። የአገልጋዮችን ትዳር በመዋጋት፣ ልጆቻቸውን በተሳሳተ መንገድ በመምራት፣ የጌታ አገልግሎት ነቀፋ እንዲኖረው ለማድረግ ይሞክራል። ስለዚህ የክርስቲያን ቤተሰብ የጸና እንዲሆንና መልካም ምሳሌነት እንዲኖረው ባልና ሚስት በእግዚአብሔር ፊት ልባቸውን በማፍሰስ ሰይጣንን መዋጋት አለባቸው።

በመጨረሻም የመጋቢዎችን ኃላፊነት በሚመለከት ሐሳብ ላይ አንድ አስፈላጊ ነጥብ ማክል እፈልጋለሁ። መጋቢው ከቤተክርስቲያን ውጭ ከክርስቲያኖች ጋር በሚፈጥረው ግንኙነት፣ ይልቁንም ወደ ቤተ ስለሚያስገባቸው ሰዎች እጅግ መጠንቀቅ ይኖርበታል። ምክንያቱም እውነተኛ የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት የሆኑትን ለይተን የማናውቅ ከሆነ ባለማስተዋል ወደ ጓዳችን የምናስገባቸው ሰዎች መልሰው ይወጉናል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥም አገልግሎታችን ተቀባይነት እንዲኖረው ዓመፅን ለማነሣሣት ይሞክራሉ። ስለ እነዚህ ዓይነት ሰዎች ሐዋርያው ጳውሎስ ሲናገር፣ «በክርስቶስ ኢየሱስ ያለንን ነጻነት ይሰልሉ ዘንድ ሾልከው የገቡ ወንድሞች» በሚል አነጋገር ይገልጻቸዋል። እኛም እንደዚህ ካሉት ሰዎች መጠንቀቅ ይገባናል።

ምእራፍ አራት

የደቀ መዛሙር ሕይወት ግንኙነት

ስለ መጋቢ ኃላፊነት ከተመለከትን በኋላ በመጨረሻ ደግሞ በደቀ መዛሙር ኃላፊነት ላይ ማተኮር አስፈላጊ ነው። የደቀ መዛሙርን ኃላፊነት በሦስት አቅጣጫ እናየዋለን። ይህም ለእግዚአብሔር፣ ለቤተ ክርስቲያንና በውጭ ላሉ ሰዎች ተብሎ ሊመደብ ይችላል። አስቀድሜ እንደ ገለጥኩት፣ የደቀ መዛሙር ሕይወት የአቅጣጫ ዝምድና ያለው ነው። እነዚህም የግንኙነት መስመሮች ከላይ የጠቀስኳቸው ናቸው። ደቀ መዛሙር የተጠራው ለኅብረት ነው። እነዚህን ሦስት የኅብረት ደረጃዎች በተናጠል ካየን በኋላ ዝምድናቸውን እንመለከታለን።

ሐዋርያው ዮሐንስ ከእግዚአብሔር ጋር ስላለን ኅብረት ሲናገር፣ «ኅብረታችንም ከአባት ጋር ከልጁም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ነው» ይላል (1ዮሐ.1፥3)። ደቀ መዛሙር መጀመሪያ ኅብረቱን ማጠናከር ያለበት ከእግዚአብሔር ጋር ነው። ኅብረቱን የሚያጠናክርባቸውም መንገዶች የእግዚአብሔርን ቃል በማጥናትና በጸሎት ነው። ይህንንም ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወት መማር እንችላለን። ጌታ ኢየሱስ ስለ ትምህርቱም ሆነ ስለሚያደርጋቸው ተአምራቶች ሲናገር፣ ከአባቱ የሰማውን፣ ከአብ ያየውን እንደሚያደርግ ይገልጽ ነበር። ምክንያቱም ከአባቱ ከአብ ጋር የነበረው ግንኙነት ጠንካራ ስለ ነበር ነው። ይህም ሆኖ

ጽናቱ ምን ይመስል እንደ ነበረ ሉቃስ በወንጌሉ ሲናገር፤ «በነዚህም ወራት ይጸልይ ዘንድ ወደ ተራራ ወጣ፤ ሌሊቱንም ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ሲጸልይ አደረ» ይላል (ሉቃ.6:12)። እንደዚሁም ወንጌሎች በተለያዩ ስፍራዎች ጌታ ኢየሱስ ከአብ ጋር ስለ ነበረው ግንኙነት ይናገራሉ። ከአባቱ ጋር የነበረው ግንኙነት ውጤት በአገልግሎቱ ግልጽ ሆኖ ይታያል።

ደቀ መዝሙር ደግሞ ፍሬ የሚሰጥ ሕይወት ለመኖር ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ግንኙነት ማጠናከር አለበት። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለዚህ ኅብረት በዮሐንስ ወንጌል ምእራፍ አሥራ አምስት ላይ ስለ ወይኑና ስለ ግንዱ በተናገረው ምሳሌ እንደሚገባ ያስተምረናል። ዮሐንስ አሥራ አምስት የሚናገረው ስለ ግንድና ስለ ቅርንጫፍ ግንኙነት ሲሆን፤ ጌታም ስለዚህ ሲናገር፤ «እኔ የወይን ግንድ ነኝ፤ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ። ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና በእኔ የሚኖር እኔም በእርሱ፤ እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል» ይላል (ዮሐ.15:4-5)። የቅርንጫፎችና የግንድ ግንኙነት ሦስቱ ውጤቶችን ያስከትላል። ቅርንጫፍ ከወይኑ ግንድ ቢጣበቅ የሚከተሉት ውጤቶች ይኖሩታል፡-

1. የሚኖር ቅርንጫፍ
2. የሚኖር ፍሬ
3. የሚኖር ፍቅር

ጌታ ኢየሱስ ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም ስላለ፤ ደቀ መዝሙር ያለ ችግር መኖር የሚችለው ከጌታ ጋር ሲጣበቅ ነው። በጌታ ውስጥ ተጣብቀን እንድንኖር የሚያደርገን ምንድን ነው? ብለን ስንጠይቅ፤ ቍጥር ሰባት ላይ መልሱን እናገኛለን፤ «በእኔ ብትኖሩ ቃሎቼም በእናንተ ቢኖሩ የምትወዱትን ሁሉ ለምኑ ይሆንላችሁማል።

ብዙ ፍሬ ብታፈሩና ደቀ መዝሙርቱ ብትሆኑ አባቱ ይከበራል።» እንግዲህ በዚህ ጥቅስ መሠረት ከጌታ ጋር የሚያጣብቁን በቃሉ ውስጥ መኖራችን ነው።

ስለዚህ ደቀ መዝሙር በቃሉ በመኖርና በጸሎት ሕይወቱ ከጌታ ከእግዚአብሔር ጋር በመገናኘት ፍሬያማ ይሆናል። ከእግዚአብሔር ጋር የተስተካከለ ግንኙነት ሲኖረን ከሰዎችም ጋር ያለን ግንኙነት የተስተካከለ ይሆናል። የደቀ መዝሙር ሕይወት ብዙ መሥዋዕት የሚጠይቅ ሕይወት ነው። በተለይም ከሰዎች ጋር ባለን ግንኙነት ራስን ማዋረድ፤ ፍቅር፤ ይቅርታና መታዘዝ የመሳሰሉትን የመንፈስ ስጦታዎች ያለ ችግር ለማሳየት ከጌታ ጋር ጥብቅ የሆነ ግንኙነት እንዲኖረን ያስፈልጋል።

በሁለተኛ ደረጃ፤ ደቀ መዝሙር ከቤተ ክርስቲያን ጋር የጠበቀ ግንኙነት እንዲኖረው ያስፈልጋል። ደቀ መዝሙርን ከቤተ ክርስቲያን ውጪ ማየት አንችልም። በመጀመሪያ፤ ቤተ ክርስቲያን ስንል ምን ማለታችን ነው? ቤተ ክርስቲያን ማለት የክርስቲያኖች ኅብረት ነው። የሐዋርያት ሥራን በምናነብበት ጊዜ ስለዚህ ኅብረት በግልጽ እንገነዘባለን። ይህንንም ሐሳብ ከሐዋ.2:42 እንመልከት፤ «በሐዋርያትም ትምህርትና በኅብረት እንጀራውንም በመቀረስ ዘየጸሎቱም ይተጉ ነበር።» እንግዲህ ይህ ጥቅስ በመጀመሪያይቱ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ምእመናን በእንዴት ያለ ኅብረትና አንድነት ይመላለሱ እንደ ነበር ይገልጻል።

ዛሬም የሕይወት ዕድገት ለማግኘት፤ በደቀ መዝሙር ሕይወት ለመኖር የአንድ ማኅበረ ምእመናን (ቤተ ክርስቲያን) አካል መሆን ያስፈልጋል። አሁንም ደግሜ እላለሁ፤ ማንም ክርስቲያን እራሱን በማግለል በብቸኝነት እየኖረ የሚያካሄደው ክርስትና መታነጽና ዕድገት የጎደለው ይሆናል። ሐዋርያው ጳውሎስ ደቀ መዝሙር ላደረገው ለጢሞቴዎስ ሲጽፍለት፤ «በእግዚአብሔር ማደሪያ ቤት መኖር እንዴት እንደሚገባ ታውቅ ዘንድ እጽፍልሃለሁ፤ ቤቱም የእውነት ዓምድና

መሠረት፤ የሕያው እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ነው» ይላል (1ጢሞ.3፥15)። ቤተ ክርስቲያን ከመሪዎች የምንማርባት፤ ዕድገት የምናገኝባት የምእመናን አንድነት ናት። በምድር የእግዚአብሔርን መንግሥት ወክላ ያላቸው ቤተ ክርስቲያን ናት። ቤተ ክርስቲያን የመንግሥተ ሰማያት ጥላ ሆና የሚጠብቀንን ሰማያዊውን መንግሥት ደንብና ሥርዓት እያንጸባረቀች ለሚመጣው ሕይወት ታዘጋጀናለች።

በአንድ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አባል ላለመሆን ምክንያት ሊኖረን ይችላል። ምክንያታችን ግን እንደ እግዚአብሔር ቃል ካልሆነ ቤተ ክርስቲያን ስንለዋውጥ እንኖራለን እንጂ ሕይወታችን አያድግም። ለአንድ ቤተ ክርስቲያን እየታዘዝን የመኖር ችግር ካለን ወደ ራሳችን ተመልሰን ድካማችንን ተረድተን መስተካከል ይኖርብናል። በእርግጥ ካለንበት ቤተ ክርስቲያን የአመራር ችግር ካለ መጸለይ፤ አልፈንም የሚመለከታቸውን ሰዎች በፍቅር ማናገር ይኖርብናል። ሁኔታው ግን በወደድነው እርምጃ የማይስተካከል ቢሆን፤ ሰላማችንን ጠብቀን ለመኖር የእግዚአብሔር መንፈስ ወደሚመራን ቤተ ክርስቲያን መሄድ ይኖርብናል።

በተረፈ ለመጋቢውና የጌታን ሥራ ለሚሠሩት ራስ ምታት ሆነን መኖር አንችልም። ወደ ሌላም ስፍራ አልሄድም፤ ባለሁበትም ስፍራ በሰላም አልኖርም ማለት ራስን ለክፉ መንፈስ አሠራር ማጋለጥ ነው። ያለንባት ቤተ ክርስቲያን አመራር ወይም የመጋቢው ባሕርይ ባይሰማማን ወይም የጌታን ቃል የማንመገብበት ስፍራ ከሆነ በፍቅርና በሰላም እየኖርን ቃሉን ልንመገብባት ወደምንችልባት ቤተ ክርስቲያን መሄድ ይኖርብናል። ነገር ግን ለመጋቢውና ለቤተ ክርስቲያን የጎን ውጋት ሆነን እግዚአብሔርን እያገለገልን የምንኖረው ሕይወት ዕድገት አያመጣልንም።

በሦስተኛ ደረጃ፤ ደቀ መዝሙር በውጭ ባሉት ሰዎች ዘንድ ምሳሌ ያለው ሕይወት ይዞ የመመላለስ ኃላፊነት አለበት። ሐዋርያው ጳውሎስ

በቤተ ክርስቲያን ለአገልግሎት የሚታጩው ክርስቲያን ሊኖረው ስለሚገባ ሕይወት ከሚዘረዝራቸው ነጥቦች አንደኛው፤ «በዲያቢሎስ ነቀፋና ወጥመድ እንዳይወድቅ በውጭ ባሉት ሰዎች ደግሞ መልካም ምስክር ሊኖረው ይገባዋል» የሚል ነው (1ጢሞ.3፥7)። ሐዋርያው በውጭ ባሉት ሲል ምን ማለቱ ነው? ከቤተ ክርስቲያን ውጭ፤ ከማጎበረ ምእመናን ውጪ ማለቱ ነው። ጌታ ኢየሱስም የክርስቲያን ሕይወት በዓለም ፊት በጨለማ እንደሚያበራ በብርሃን እንደሚመሰል ያስተምረናል።

በዮሐንስ ወንጌል ምእራፍ 15፤ ጌታ ኢየሱስ እንደ ገለጸው፤ ትልቁ የደቀ መዝሙር ምልክት ፍቅር ነው። «እርስ በእርሳችሁ ብትዋደዱ ሰዎች በዚህ የእኔ ደቀ መዝሙር መሆናችሁን ያውቃሉ።» አንደበታችን ከመመስከሩ በፊት ሕይወታችን እንዲመሰክር ያስፈልጋል። ዛሬ ሰዎች ከዓለም ያጡት ነገር ቢኖር ፍቅር ነው። በክርስቶስ ያለውን ፍቅር ሰዎች በሚያዩበት ጊዜ በእውነት እነዚህ ክርስቲያኖች ናቸው ይላሉ። በውጭ ያሉት ሰዎች ስለ ጌታ ለማወቅ ፍላጎት የሚያሳዩት በክርስቲያኖች መሃከል ከሚያዩት ፍቅር የተነሣ ነው። በክርስቲያኖች መካከል መለያየትና ጥላቻ ሲኖር እግዚአብሔር ያዝናል። ሐዋርያው ጳውሎስ ጥላቻና መለያየት ስለ ምላበት ስለ ቆርንቶስ ቤተ ክርስቲያን ሲጽፍ፤ «ወንድሞች ሆይ፤ ሁላችሁ አንድ ንግግር እንድትናገሩ በአንድ ልብና በአንድ ሐሳብም የቲባብራችሁ እንድትሆኑ እንጂ በመካከላችሁ መለያየት እንዳይሆን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እለምናችኋለሁ» ይላል (1ቆሮ.1፥1)።

ፍቅራችን በክርስትና ክልል ውስጥ ካሉት አልፎ በውጭ ለሚመላለሱት ምሳሌ መሆን ይገባዋል። ጌታ የሰጠን ፍቅር ገደብ የሌለው፤ በቤተ ክርስቲያን የማይወሰን ነው። ሰዎችን የምንወደው ለይተን ከሆነ፤ «የሚወዷችሁን ብትወዱ ምን ዋጋ አላችሁ? ቀራጮችስ ያንኑ ያደርጉ የለምን?» በማለት ጌታ ያስተማረውን ዘንግተናል ማለት ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆርንቶስ ቤተ ክርስቲያን (በ1ቆሮ.13) ስለ ፍቅር ታላቅነት ጽፎአል። በዚሁ ምእራፍ ላይ የጸጋ ስጦታዎች ሁሉ በጌታ መገለጥ እንደሚሻሩና እንደሚቀሩ ፍቅር ግን ለዘላለም ጸንቶ

እንደሚኖር ይናገራል። ሐዋርያው የሐንስ በመልእክቶቹ ደጋግሞ እንደሚያስተምረው በክርስቲያኖች መካከል ፍቅር እንዲኖርና ክርስቲያኖችም የሚታወቁት በዚህ እንደሆነ ይገልጻል። ከዚህም በላይ የሐንስ መዋደድና ሰዎችን መውደድ ምክር ሳይሆን ትእዛዝ እንደሆነ ይገልጣል። «ትእዛዜቱም ይህቺ ናት፤ በልጅ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እናምን ዘንድ፤ ትእዛዝንም እንደ ሰጠን እርስ በርሳችን እንዋደድ ዘንድ። ትእዛዙንም የሚጠብቅ በእርሱ ይኖራል፤ እርሱም ይኖርበታል፤ በዚህም በእኛ እንዲኖር ከሰጠን ከመንፈሱ እናውቃለን» ይላል (1ዮሐ.3፡23-24)። እንግዲህ ጌታና ሐዋርያቱ የጻፉትን ስንመለከት ፍቅር የደቀ መዝሙር ምልክት ነው። ፍቅር የመንፈስ ፍሬ ስለሆነ ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ግንኙነት ሲስተካከልና ወደ እርሱ ስንጠጋ ወደ ውጭ ይፈሳል።

እንግዲህ ደቀ መዝሙር የሚታወቀው ከላይ በጠቀስኳቸው ያግኘኑ ነት መስመሮች ነው። እነዚህም የግንኙነት መስመሮች ከእግዚአብሔር፣ ከቤተ ክርስቲያን፣ ከውጭ ካሉት ሰዎች ጋር በምናሳየው ሕይወት ይታወቃል። ቀደም ጠባብ እንደገለጽኩት አንድ ምእመን ከቤተ ክርስቲያን ጋር ያለውን ኅብረት ቸል ካለ ሚዛናዊ ዕድገት አይኖረውም።

ደቀ መዝሙር የሚታወቀው ጥረውን ተቀብሎ መስቀሉን ሲሸከምና ፍሬያማ ሕይወት ሲኖረው ነው። ዕለት ዕለት ለዓለም እየሞተ ለክርስቶስ ሲኖር፤ ምሳሌነቱ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ለሚኖሩትና በውጭ ላሉትም ይሆናል። በመጨረሻም ክብር ላለው አገልግሎት በመሾም ሌሎችን ደቀ መዝሙር ለማድረግ የበቃ ይሆናል።

በመጀመሪያው ምዕራፍ ደጋግሜ እንዳልኩት ደቀ መዝሙርነት አማራጭ የሌለው የዕድገት መንገድ ነው። ቤተ ክርስቲያን የምትመሠረተው የደቀ መዝሙር ሕይወትን በተቀበሉ ምእመናን ነው። እነዚህ ሰዎች ለቤተ ክርስቲያን መመሥረት የመሠረት ድንጋይ ናቸው (1ጴጥ.2፡5)። የቤተ ክርስቲያን ዕድገት የሚመዝነው በደቀ መዝሙርነት ቁጥር እንጂ በቤተ ክርስቲያን በር በሚገቡና በሚወጡ ሰዎች ብዛት አይደለም ስለሆነም ለቤተ ክርስቲያን ሆነ ለግለሰብ ሕይወት ዕድገት ደቀ መዝሙርነት ከጌታ የተሰጠ ትእዛዝ ነው።